

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2018/643 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o statistiki železniškega prevoza 1
- ★ Uredba (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o storitvah čezmejne dostave paketov ⁽¹⁾ 19

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2018/645 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o spremembi Direktive 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov in Direktive 2006/126/ES o vozniških dovoljenjih ⁽¹⁾ 29

SKLEPI

- ★ Sklep (EU) 2018/646 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o skupnem okviru za zagotavljanje boljših storitev za znanja in spretnosti ter kvalifikacije (Europass) in razveljavitvi Odločbe št. 2241/2004/ES ⁽¹⁾ 42

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/643 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 18. aprila 2018

o statistiki železniškega prevoza

(prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 338(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 91/2003 ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Glede na nove spremembe bi bilo treba zaradi jasnosti navedeno uredbo prenoviti.
- (2) Železnice so pomemben del prometnega omrežja v Uniji.
- (3) Komisija potrebuje statistične podatke o prevozu blaga in potnikov po železnici za spremljanje in razvoj skupne prometne politike ter tistih delov regionalne politike in politike vseevropskega omrežja, ki zadevajo promet.
- (4) Statistični podatki o varnosti v železniškem prometu so tudi potrebni, ker Komisiji omogočajo pripravo in spremljanje dejavnosti Unije na področju prometne varnosti. Agencija Evropske unije za železnice zbira podatke o nesrečah v skladu s Prilogo I k Direktivi 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ glede skupnih varnostnih kazalnikov in skupnih metod za izračun stroškov nesreč.
- (5) Statistični podatki o železniškem prevozu na ravni Unije so prav tako potrebni za izpolnjevanje nalog spremljanja, predvidenih v členu 15 Direktive 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾.
- (6) Statistične podatke na ravni Unije o vseh načinih prevoza bi bilo treba zbrati v skladu s skupnimi koncepti in standardi, s ciljem doseči najboljšo možno primerljivost med različnimi načini prevoza.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 6. decembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 12. aprila 2018.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 91/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o statistiki železniškega prevoza (UL L 14, 21.1.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej Prilogo IX.

⁽⁵⁾ Direktiva 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (Direktiva o varnosti na železnici) (UL L 164, 30.4.2004, str. 44).

⁽⁶⁾ Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, 14.12.2012, str. 32).

- (7) Pomembno je preprečiti podvajanje dela in optimizirati uporabo obstoječih informacij, ki se lahko uporabijo za statistične namene. Zato in da bi državljanom Unije in drugim deležnikom zagotovili lahko dostopne in uporabne informacije o varnosti železniškega prevoza in interoperabilnosti železniškega sistema, vključno z železniško infrastrukturo, bi bilo treba med službami Komisije in ustreznimi subjekti, tudi na mednarodni ravni, skleniti ustrezne sporazume o sodelovanju pri statističnih dejavnostih.
- (8) Pri pripravi evropske statistike bi bilo treba vzpostaviti ravnotežje med potrebami uporabnikov in obremenitvijo dajalcev podatkov.
- (9) Komisija v poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu o svojih izkušnjah, pridobljenih pri uporabi Uredbe (ES) št. 91/2003, navaja, da bo dolgoročni razvoj verjetno povzročil opustitev ali poenostavitev podatkov, že zbranih v okviru navedene uredbe, in da je namen skrajšati obdobje posredovanja podatkov za letne podatke o potnikih v železniškem prometu. Komisija bi morala še naprej redno pripravljati poročila o izvajanju te uredbe.
- (10) Soobstoj prevoznikov v železniškem prometu v javni in zasebni lasti, ki delujejo na trgu komercialnega železniškega prevoza, zahteva izrecno določitev statističnih podatkov, ki jih bodo pošiljali vsi prevozniki v železniškem prometu in razširjal Eurostat.
- (11) Ker cilja te uredbe, in sicer oblikovanja skupnih statističnih standardov, ki omogočajo pripravo harmoniziranih podatkov in ki jih je treba izvajati v vsaki državi članici pod nadzorom organov in institucij, pristojnih za pripravo uradnih statistik, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (12) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ o evropski statistiki predstavlja referenčni okvir za določbe te uredbe.
- (13) Da bi se upošteval nov razvoj v državah članicah, hkrati pa bi se ohranila harmonizirano zbiranje podatkov o železniškem prometu v Uniji in visoka kakovost podatkov, ki jih posredujejo države članice, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spremembami te Uredbe, potrebnimi zaradi prilagoditve tehničnih opredelitev in dodajanja novih tehničnih opredelitev. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejemata vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (14) Komisija bi morala zagotoviti, da se s temi delegiranimi akti državam članicam ali dajalcem podatkov ne naloži znatnega dodatnega bremena.
- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te Uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede določitve informacij, ki jih je treba predložiti za poročila o kakovosti in primerljivosti rezultatov, ter glede pogojev, v skladu s katerimi Komisija (Eurostat) razširja rezultate. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (16) Opravljeno je bilo posvetovanje z Odborom za evropski statistični sistem –

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilj

Cilj te uredbe je vzpostaviti skupna pravila za pripravo statističnih podatkov o železniškem prometu na ravni Unije.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba zajema vse železnice v Uniji. Vsaka država članica sporoči statistične podatke o železniškem prevozu na svojem nacionalnem ozemlju. Kadar prevoznik v železniškem prometu opravlja prevoz v več kakor eni državi članici, zadevni nacionalni organi od prevoznikov zahtevajo, da pošljejo podatke ločeno za vsako državo, v kateri poslujejo, in tako omogočijo pripravo nacionalnih statističnih podatkov.

Države članice lahko izključijo iz področja uporabe te uredbe:

- (a) prevoznike v železniškem prometu, ki poslujejo v celoti ali predvsem v industrijskih in podobnih objektih, vključno s pristanišči;
- (b) prevoznike v železniškem prometu, ki opravljajo predvsem lokalne turistične storitve, kot so ohranjene zgodovinske parne železnice.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „država poročevalka“ pomeni državo članico, ki pošilja podatke Eurostatu;
- (2) „nacionalni organi“ pomenijo nacionalne statistične inštitute in druge organe, ki so v vsaki državi članici pristojni za pripravo evropskih statističnih podatkov;
- (3) „železnica“ pomeni komunikacijsko linijo sestavljeno iz tirov, ki je namenjena izključno železniškim vozilom;
- (4) „železniško vozilo“ pomeni premično opremo, ki se premika izključno po tirihna lastni pogon (vlečna vozila) ali je vlečena (potniški vagoni, vagoni potniških garnitur in tovorni vagoni);
- (5) „prevoznik v železniškem prometu“ pomeni vsakega javnega ali zasebnega prevoznika, ki zagotavlja prevoz blaga in/ali potnikov po železnici. Prevozniki, ki zagotavljajo prevoz potnikov z metrojem, tramvajem in/ali lahko železnico so izključeni;
- (6) „železniški prevoz blaga“ pomeni prevoz blaga ob uporabi železniških vozil med krajem nakladanja in krajem razkladanja;
- (7) „železniški prevoz potnikov“ pomeni prevoz potnikov ob uporabi železniških vozil med krajem vstopa in krajem izstopa. Prevoz potnikov z metrojem, tramvajem in/ali lahko železnico je izključen;
- (8) „metro“ (znan tudi pod imenom „podzemeljska železnica“) pomeni elektrificirano železnico za prevoz potnikov, za velik obseg prometa, z lastno traso, sestavljena iz več vagonov, z lastnostmi kot so visoka hitrost in hitro pospeševanje, kompleksne signalne naprave kakor tudi odsotnost nivojskih prehodov, kar omogoča visoko frekvenco vlakov in obremenitev perona. Značilnost metroja so tudi pogoste postaje, v medsebojni razdalji od 700 do 1 200 metrov. „Visoka hitrost“ se nanaša na primerjavo s tramvaji in lahko železnico in tukaj pomeni približno 30 do 40 km/h na krajših razdaljah in 40 do 70 km/h na daljših razdaljah;
- (9) „tramvaj“ pomeni cestno vozilo za prevoz potnikov, namenjeno prevozu več kot devet oseb (vključno z voznikom), povezano z električnimi vodniki ali na dizelski motorni pogon, ki vozi po tiru;
- (10) „lahka železnica“ pomeni železnico za prevoz potnikov, na kateri se pogosto uporabljajo elektrificirana tirna vozila, ki obratujejo samostojno ali v kratkih vlakovnih kompozicijah na fiksnih dvotirnih progah. Med postajami/postajališči je običajno krajša razdalja od 1 200 metrov. V primerjavi z metrojem ima lahka železnica lažjo konstrukcijo, namenjena je manjšemu obsegu prometa in običajno vozi z nižjo hitrostjo. Včasih je težko z natančnostjo razlikovati lahko železnico od tramvaja; tramvaji običajno niso ločeni od cestnega prometa, medtem ko je lahka železnica lahko ločena od drugih sistemov;

- (11) „notranji prevoz“ pomeni železniški prevoz med dvema krajema v državi poročevalki (kraj nakladanja/vstopa in kraj razkladanja/izstopa). Vključuje lahko tranzitni prevoz prek druge države;
- (12) „mednarodni prevoz“ pomeni železniški prevoz med krajem (nakladanja/vstopa ali razkladanja/izhoda) v državi poročevalki in krajem (nakladanja/vstopa ali razkladanja/izstopa) v drugi državi;
- (13) „tranzit“ pomeni železniški prevoz prek države poročevalke med dvema krajema (kraj nakladanja/vstopa in kraj razkladanja/izstopa) zunaj države poročevalke. Prevozi, ki vključujejo nakladanje/vstop ali razkladanje/izstop blaga/potnikov na meji države poročevalke z ene vrste prevoza na drugo vrsto prevoza se ne štejejo kot tranzit;
- (14) „potnik v železniškem prometu“ pomeni vsako osebo, razen vlakovnega osebja, ki opravi vožnjo po železnici. V statistične podatke o nesrečah so vključeni potniki, ki vstopajo na premikajoči vlak ali izstopajo s premikajočega vlaka;
- (15) „število potnikov“ pomeni število voženj potnikov v železniškem prometu, pri čemer je vsaka vožnja opredeljena kot premik s kraja vstopa do kraja izstopa s prestopanjem z enega tirnega vozila na drugega ali brez takšnega prestopanja. Kadar potniki uporabljajo prevoze več kot enega prevoznika v železniškem prometu, se jih, če je mogoče, ne sme šteti več kot enkrat;
- (16) „potniški km“ pomeni mersko enoto, ki predstavlja prevoz enega potnika v železniškem prometu na razdalji en kilometer. Upošteva se samo razdalja na nacionalnem ozemlju države poročevalke;
- (17) „masa“ pomeni količino blaga v tonah (1 000 kilogramov). Teža, ki jo je treba upoštevati, vključuje poleg teže blaga v prevozu, tudi težo embalaže, taro težo zabojnikov, zamenljivih tovarišč, palet, kakor tudi težo cestnih vozil, ki so v prevozu po železnici v okviru kombiniranega prevoza. Kadar se pri prevozu blaga uporablja storitve več kot enega prevoznika v železniškem prometu, se teža blaga, če je mogoče, ne šteje več kot enkrat;
- (18) „tonski km“ pomeni mersko enoto za prevoz blaga, ki predstavlja prevoz ene tone (1 000 kilogramov) blaga po železnici na razdalji en kilometer. Upošteva se samo razdalja na nacionalnem ozemlju države poročevalke;
- (19) „vlak“ pomeni eno ali več železniških vozil, ki jih vleče ena ali več lokomotiv ali motornih garnitur, ali eno motorno garnituro, ki vožnjo opravlja sam pod določeno številko ali posebno označbo od začetne fiksne točke do končne fiksne točke. Prazna lokomotiva, t.j. lokomotiva, ki opravlja vožnjo sama, se ne šteje kot vlak;
- (20) „vlakovni km“ pomeni mersko enoto, ki predstavlja vožnjo vlaka v razdalji en kilometer. Razdalja, ki se uporablja, je dejanska razdalja opravljene vožnje, če je na voljo, sicer se uporablja standardna razdalja omrežja med odhodnim in namembnim krajem. Upošteva se samo razdalja na nacionalnem ozemlju države poročevalke;
- (21) „vlakovna pošiljka“ pomeni vsako pošiljko, sestavljeno iz ene vagonске pošiljke ali več vagonских pošiljk, ki je v istem času od istega pošiljatelja z iste postaje odposlana brez menjave vlakovne kompozicije na isto namensko postajo na naslov istega prejemnika;
- (22) „vagonška pošiljka“ pomeni vsako pošiljko blaga, za katero se zahteva izključna uporaba vagona, ne glede na to ali se zapolnjena kapaciteta uporabi ali ne;
- (23) „TEU (Twenty-foot Equivalent Unit)“ pomeni standardno enoto, ki temelji na zabojniku ISO, dolžine 20 čevljev (6,10 m), ki se uporablja za statistično mero prometnega pretoka ali prometnih zmogljivosti. En standardni zabojnik ISO, serije 1, velikosti 40 čevljev, ustreza 2 TEU. Zamenljiva tovarišča, velikosti manj kot 20 čevljev ustrezajo 0,75 TEU, velikosti med 20 in 40 čevlji ustrezajo 1,5 TEU in velikosti nad 40 čevljev ustrezajo 2,25 TEU.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 10, ki spreminjajo ta člen za prilagoditev tehničnih opredelitev iz točk 8, 9, 10, 21, 22 in 23 odstavka 1 tega člena ter za dodajanje dodatnih tehničnih opredelitev, kadar je treba upoštevati nov razvoj, zaradi katerega je treba opredeliti določeno raven tehničnih podrobnosti, da se zagotovi harmonizacija statističnih podatkov.

Komisija pri izvajanju tega pooblastila zagotovi, da se z delegiranimi akti državam članicam ali dajalcem podatkov ne naloži znatnega dodatnega bremena. Komisija tudi ustrezno utemelji statistične ukrepe iz teh delegiranih aktov, po potrebi z uporabo analize stroškovne učinkovitosti, vključno z oceno obremenitve dajalcev podatkov in stroškov priprave iz točke (c) člena 14(3) Uredbe (ES) št. 223/2009.

Člen 4**Zbiranje podatkov**

1. Statistični podatki, ki jih je treba zbrati, so določeni v prilogah k tej uredbi. Zajemajo naslednje vrste podatkov:
 - (a) letni statistični podatki o prevozu blaga — podrobno poročilo (Priloga I);
 - (b) letni statistični podatki o prevozu potnikov — podrobno poročilo (Priloga II);
 - (c) četrtni statistični podatki o prevozu blaga in potnikov (Priloga III);
 - (d) regionalni statistični podatki o prevozu blaga in potnikov (Priloga IV);
 - (e) statistični podatki o prometnih tokovih v železniškem omrežju (Priloga V).
2. Države članice na podlagi prilog I in II sporočajo podatke za prevoznike, pri katerih:
 - (a) skupni obseg prepeljanega blaga znaša vsaj 200 000 000 tonskih km ali vsaj 500 000 ton;
 - (b) skupni obseg prepeljanih potnikov znaša vsaj 100 000 000 potniških km.Poročila na podlagi prilog I in II niso obvezna za prevoznike, ki ne dosegajo navedenih mejnih vrednosti iz točk (a) in (b).
3. Države članice na podlagi Priloge VIII predložijo skupne podatke za prevoznike, ki ne dosegajo mejnih vrednosti iz odstavka 2, če ti podatki niso vključeni v poročilo na podlagi prilog I in II, kot je določeno v Prilogi VIII.
4. Za namene te uredbe se blago razvrsti v skupine v skladu s Prilogo VI. Nevarno blago se dodatno razvrsti v skladu s Prilogo VII.

Člen 5**Viri podatkov**

1. Države članice imenujejo javno ali zasebno organizacijo, ki sodeluje pri zbiranju podatkov, ki se zahtevajo v skladu s to uredbo.
2. Potrebne podatke je mogoče pridobiti z uporabo katere koli kombinacije naslednjih virov:
 - (a) obveznih raziskovanj;
 - (b) upravnih podatkov, vključno s podatki, ki jih zberejo nadzorni organi, zlasti tovornega lista za železniški tovor, če je na voljo;
 - (c) postopkov statističnih ocen;
 - (d) podatkov, ki jih pošljejo poklicna združenja na železniškem področju;
 - (e) priložnostnih študij.
3. Nacionalni organi sprejmejo ukrepe za uskladitev uporabljenih virov podatkov in za zagotavljanje kakovosti statistik, ki jih posredujejo Eurostatu.

Člen 6**Posredovanje statistik Eurostatu**

1. Države članice Eurostatu posredujejo statistike iz člena 4.
2. Komisija sprejme izvedbene akte o načinih posredovanja statistik iz člena 4. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).

Člen 7

Razširjanje

1. Statistiko, ki temelji na podatkih, določenih v prilogah I do V in VIII, razširja Komisija (Eurostat).
2. Komisija sprejme izvedbene akte o načinih razširjanja rezultatov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).

Člen 8

Kakovost statistik

1. Eurostat pripravi in objavi metodološka priporočila, da državam članicam pomaga pri ohranjanju kakovosti statistik na področju železniškega prevoza. Priporočila upoštevajo najboljšo prakso nacionalnih organov, prevoznikov v železniškem prometu ali poklicnih združenj z železniškega področja.
2. Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev kakovosti posredovanih podatkov.
3. Kakovost statističnih podatkov ocenjuje Eurostat. Na zahtevo Eurostata države članice v ta namen pošljejo informacije o uporabljenih postopkih za pripravo statistik.
4. Za namene te uredbe se za podatke, ki se posredujejo, uporabljajo merila kakovosti iz člena 12(1) Uredbe (ES) št. 223/2009.
5. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobnosti, strukturo, pogostost in elemente primerljivosti za standardna poročila o kakovosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).

Člen 9

Poročila o izvajanju

Komisija do 31. decembra 2020, nato pa vsaka štiri leta, po posvetovanju z Odborom za Evropski statistični sistem, predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju te uredbe in o prihodnjem razvoju.

Komisija v tem poročilu upošteva ustrezne informacije, ki jih zagotovijo države članice, o kakovosti posredovanih podatkov, metodah zbiranja podatkov in informacijah o morebitnih izboljšavah in potrebah uporabnikov.

V navedenem poročilu se zlasti:

- (a) ocenijo koristi, ki so jih Unija, države članice in dajalci ter uporabniki statističnih informacij pridobili s pripravljenimi statističnimi podatki, glede na njihove stroške;
- (b) ocenijo kakovost posredovanih podatkov, metode zbiranja podatkov in kakovost pripravljenih statističnih podatkov.

Člen 10

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 13. decembra 2016. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 3(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 11

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za evropski statistični sistem, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 223/2009. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 12

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 91/2003 se razveljavi.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge X.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 18. aprila 2018

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednica
L. PAVLOVA

PRILOGA I

LETNI STATISTIČNI PODATKI O PREVOZU BLAGA — PODROBNO POROČILO

Seznam spremenljivk in merskih enot	<p>Prepeljano blago v:</p> <ul style="list-style-type: none"> — tonah — tonskih km <p>Promet tovornih vlakov v:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vlakovnih km <p>Število prepeljanih intermodalnih prevoznih enot v:</p> <ul style="list-style-type: none"> — številu — TEU (dolžine 20 čevljev) (za zabojnike in zamenljiva tovarišča)
Referenčno obdobje	Eno leto
Pogostost	Vsako leto
Seznam preglednic in njihova razčlenitev	<p>Preglednica I1: prepeljano blago po vrstah prevoza</p> <p>Preglednica I2: prepeljano blago po vrstah blaga (Priloga VI)</p> <p>Preglednica I3: prepeljano blago (za mednarodni in tranzitni prevoz) po državi nakladanja in državi razkladanja</p> <p>Preglednica I4: prepeljano blago po kategorijah nevarnega blaga (Priloga VII)</p> <p>Preglednica I5: prepeljano blago po vrsti pošiljke (neobvezno)</p> <p>Preglednica I6: prepeljano blago v intermodalnih prevoznih enotah, po vrsti prevoza in po vrsti prevozne enote</p> <p>Preglednica I7: število prepeljanih naloženih intermodalnih prevoznih enot, po vrsti prevoza in po vrsti prevozne enote</p> <p>Preglednica I8: število prepeljanih praznih intermodalnih prevoznih enot, po vrsti prevoza in po vrsti prevozne enote</p> <p>Preglednica I9: promet tovornih vlakov</p>
Rok za prenos podatkov	Pet mesecev po koncu referenčnega obdobja
Prvo referenčno obdobje za preglednice I1, I2 in I3	2003
Prvo referenčno obdobje za preglednice I4, I5, I6, I7, I8 in I9	2004
Opombe	<p>1. Vrste prevoza se delijo na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — notranji — mednarodni-vstopni — mednarodni-izstopni — tranzitni <p>2. Vrste pošiljk se lahko delijo na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vlakovni tovor — vagonski tovor — drugo

LETNI STATISTIČNI PODATKI O PREVOZU BLAGA — PODROBNO POROČILO

3. Vrste prevoznih enot se delijo na:
 - zabojnike in zamenljiva tovarišča
 - sedlaste polpriklopnike (nespremljane)
 - cestna vozila (spremljana)
4. Za preglednico I3 Eurostat in države članice lahko uporabijo ukrepe za lažje združevanje podatkov, ki jih prejmejo od prevoznikov iz drugih držav članic, in tako zagotovijo povezanost takšnih podatkov.
5. Za preglednico I4 države članice označijo, katere vrste prevoza po potrebi niso zajete v podatkih.
6. Če za preglednice I2 do I8 popolni podatki o tranzitnem prevozu niso na voljo, države članice sporočijo vse razpoložljive podatke.

PRILOGA II

LETNI STATISTIČNI PODATKI O PREVOZU POTNIKOV – PODROBNO POROČILO

Seznam spremenljivk in merskih enot	Prevoz potnikov v: — številu potnikov — potniških km Promet potniških vlakov v: — vlakovnih km
Referenčno obdobje	Eno leto
Pogostost	Vsako leto
Seznam preglednic z razčlenitvijo za vsako preglednico	Preglednica II1: prevoz potnikov glede na vrsto prevoza Preglednica II2: mednarodni prevoz potnikov glede na državo vstopa in državo izstopa Preglednica II3: promet potniških vlakov
Rok za posredovanje podatkov	Osem mesecev po koncu referenčnega obdobja
Prvo referenčno obdobje	2016
Opombe	1. Vrsta prevoza je razčlenjena na: — notranji — mednarodni 2. Države članice za preglednici II1 in II2 sporočijo podatke, ki vključujejo informacije o prodaji vozovnic zunaj države poročevalke. Te informacije se lahko pridobijo neposredno pri nacionalnih organih drugih držav ali na podlagi mednarodnih ureditev glede nadomestil za vozovnice.

PRILOGA III

ČETRTLETNI STATISTIČNI PODATKI O PREVOZU BLAGA IN POTNIKOV	
Seznam spremenljivk in merskih enot	Prepeljano blago v: — tonah — tonskih km Prepeljani potniki v: — številu potnikov — potniških km
Referenčno obdobje	Eno četrletje
Pogostost	Vsako četrletje
Seznam preglednic in njihova razčlenitev	Preglednica III1: prepeljano blago Preglednica III2: prepeljani potniki
Rok za prenos podatkov	Tri mesece po koncu referenčnega obdobja
Prvo referenčno obdobje	Prvo četrletje 2004
Opombe	<ol style="list-style-type: none">1. Preglednici III1 in III2 lahko temeljita na začasnih podatkih, vključno s predvidenimi podatki. Za preglednico III2 lahko države članice sporočijo podatke, ki so zbrani na osnovi prodaje kart v državi poročevalki ali iz katerega koli drugega razpoložljivega vira.2. Takšne statistike se pošljejo v zvezi s prevozniki, zajetimi v prilogah I in II.

PRILOGA IV

REGIONALNI STATISTIČNI PODATKI O PREVOZU BLAGA IN POTNIKOV	
Seznam spremenljivk in merskih enot	Prepeljano blago v: — tonah Prepeljani potniki v: — številu potnikov
Referenčno obdobje	Eno leto
Pogostost	Vsako peto leto
Seznam preglednic in njihova razčlenitev	Preglednica IV1: notranji tovorni promet po regijah nakladanja in regijah razkladanja (NUTS 2) Preglednica IV2: mednarodni tovorni promet po regijah nakladanja in regijah razkladanja (NUTS 2) Preglednica IV3: notranji potniški promet po regijah vkrcanja in regijah izkrcanja (NUTS 2) Preglednica IV4: mednarodni potniški promet po regijah vkrcanja in regijah izkrcanja (NUTS 2)
Rok za prenos podatkov	12 mesecev po koncu referenčnega obdobja
Prvo referenčno obdobje	2005
Opombe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kadar je kraj nakladanja ali razkladanja (preglednici IV1, IV2) ali kraj vkrcanja ali izkrcanja (preglednici IV3, IV4) zunaj Evropskega gospodarskega prostora, države članice navedejo le državo. 2. V pomoč državam članicam pri pripravi teh preglednic Eurostat pošlje seznam kod postaj UIC in ustrezne kode NUTS. 3. Za preglednici IV3 in IV4 države članice lahko javijo podatke, ki temeljijo na prodaji kart, ali podatke iz katerega koli drugega razpoložljivega vira. 4. Takšne statistike se pošljejo v zvezi s prevozniki, zajetimi v prilogah I in II.

PRILOGA V

STATISTIČNI PODATKI O PROMETNIH TOKOVIH V ŽELEZNIŠKEM OMREŽJU	
Seznam spremenljivk in merskih enot	Tovorni promet: — število vlakov Potniški promet: — število vlakov Drugo (službeni vlaki, itd.) (neobvezno): — število vlakov
Referenčno obdobje	Eno leto
Pogostost	Vsako peto leto
Seznam preglednic in njihova razčlenitev	Preglednica V1: tovorni promet po omrežnih odsekih Preglednica V2: potniški promet po omrežnih odsekih Preglednica V3: drugo (službeni vlaki, itd.) po omrežnih odsekih (neobvezno)
Rok za prenos podatkov	18 mesecev po koncu referenčnega obdobja
Prvo referenčno obdobje	2005
Opombe	<ol style="list-style-type: none"> Države članice določijo skupek omrežnih odsekov, ki vključuje najmanj železniške odseke vseevropskega omrežja (TEN) na njihovem območju. Eurostatu sporočijo: <ul style="list-style-type: none"> — geografske koordinate in druge podatke, potrebne za določanje in kartiranje posameznih omrežnih odsekov in povezav med njimi — informacije o značilnostih (vključno z nosilnostjo) vlakov, ki vozijo na posameznem omrežnem odseku. Vsak omrežni odsek, ki sestavlja vseevropsko železniško omrežje (TEN), se določi z dodatnim opisnim znakom v podatkovnem zapisu, kar omogoča kvantificiranje prometa v navedenem omrežju.

PRILOGA VI

NST 2007

Oddelek	Opis
01	Kmetijski, lovski in gozdarski proizvodi; ribe in drugi vodni organizmi
02	Premog in lignit; surova nafta in zemeljski plin
03	Rudnine in kamnine; šota; uranova in torijeva ruda
04	Živila, pijače in tobačni izdelki
05	Tekstil in tekstilni izdelki; usnje in usnjeni izdelki
06	Les in izdelki iz lesa in plute (razen pohištva); izdelki iz slame in pletarskih materialov; vlaknine, papir in izdelki iz papirja; tiskano gradivo in posneti nosilci zapisa
07	Koks in naftni derivati
08	Kemikalije, kemični izdelki in umetna ali sintetična vlakna; izdelki iz gume in plastičnih mas; jedrsko gorivo
09	Drugi nekovinski mineralni izdelki
10	Kovine; kovinski izdelki, razen strojev in naprav
11	Stroji in naprave, d. n.; pisarniški stroji in računalniki; električni stroji in naprave, d. n.; radijske, televizijske in komunikacijske naprave in oprema; medicinska oprema, finomehانيčni in optični instrumenti; ure
12	Prevozna sredstva
13	Pohištvo; drugi izdelki d. n.
14	Sekundarne surovine; komunalni odpadki in drugi odpadki
15	Pošta, poštna pošiljke
16	Oprema in material, ki se uporabljata pri prevozu blaga
17	Blago, premeščeno med selitvijo gospodinjstev in pisarniških prostorov; prtljaga, prepeljana ločeno od potnikov; motorna vozila, premeščena zaradi popravila; drugo netržno blago d. n.
18	Blago v skupinah: mešane vrste blaga, ki se prevažajo skupaj
19	Nedoločljivo blago: blago, ki ga iz kakršnega koli razloga ni možno določiti in ga zato ni mogoče uvrstiti v skupine 01–16
20	Drugo blago d. n.

PRILOGA VII

KLASIFIKACIJA NEVARNEGA BLAGA

1. Eksplozivi
2. Plini, stisnjeni, utekočinjeni ali raztopljeni pod pritiskom
3. Vnetljive tekočine
 - 4.1 Vnetljive snovi v trdnem stanju
 - 4.2 Samovnetljive snovi
 - 4.3 Snovi, ki v stiku z vodo oddajajo vnetljive pline
- 5.1 Oksidirajoče snovi
- 5.2 Organski peroksidi
- 6.1 Strupene snovi
- 6.2 Snovi, ki lahko povzročijo okužbe
7. Radioaktivne snovi
8. Jedke snovi
9. Različne druge nevarne snovi

Opomba:

Te kategorije so tiste, ki jih določa Pravilnik o mednarodnem železniškem prevozu nevarnega blaga (RID), sprejet na podlagi Direktive 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

PRILOGA VIII

Preglednica VIII.1

OBSEG PREPELJANEGA TOVORA V BLAGOVNEM PREVOZU	
Seznam spremenljivk in merskih enot	Prevoz blaga v: — tonah, skupaj — tonskih km, skupaj Promet tovornih vlakov v: — vlakovnih km, skupaj
Referenčno obdobje	Eno leto
Pogostost	Vsako leto
Rok za posredovanje podatkov	Pet mesecev po koncu referenčnega obdobja
Prvo referenčno obdobje	2017
Opombe	Samo za prevoznike, pri katerih je skupni obseg prepeljanega tovora manjši od 200 milijonov tonskih km in manjši od 500 000 ton in ki ne poročajo na podlagi Priloge I (podrobno poročilo).

Preglednica VIII.2

OBSEG PREPELJANIH POTNIKOV V POTNIŠKEM PREVOZU	
Seznam spremenljivk in merskih enot	Prevoz potnikov v: — številu potnikov, skupaj — potniških km, skupaj Promet potniških vlakov v: — vlakovnih km, skupaj
Referenčno obdobje	Eno leto
Pogostost	Vsako leto
Rok za posredovanje podatkov	Osem mesecev po koncu referenčnega obdobja
Prvo referenčno obdobje	2017
Opombe	Samo za prevoznike, pri katerih je skupni obseg prepeljanih potnikov manjši od 100 milijonov potniških km in ki ne poročajo na podlagi Priloge II (podrobno poročilo).

PRILOGA IX

RAZVELJAVLJENA UREDBA S SEZNAMOM NAKNADNIH SPREMEMB

Uredba (ES) št. 91/2003 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 14, 21.1.2003, str. 1)

Uredba Komisije (ES) št. 1192/2003

(UL L 167, 4.7.2003, str. 13)

Uredba Komisije (ES) št. 1304/2007

Samo člen 3

(UL L 290, 8.11.2007, str. 14)

Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta

Samo točka 4.4 Priloge

(UL L 87, 31.3.2009, str. 109)

Uredba (EU) 2016/2032 Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 317, 23.11.2016, str. 105)

PRILOGA X

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 91/2003	Ta uredba
Členi 1, 2 in 3	Členi 1, 2 in 3
Člen 4(1), uvodno besedilo	Člen 4(1), uvodno besedilo
Člen 4(1)(a)	Člen 4(1)(a)
Člen 4(1)(c)	Člen 4(1)(b)
Člen 4(1)(e)	Člen 4(1)(c)
Člen 4(1)(f)	Člen 4(1)(d)
Člen 4(1)(g)	Člen 4(1)(e)
Člena 4(2), (3) in (4)	Člena 4(2), (3) in (4)
Člen 4(5)	—
Členi 5, 6 in 7	Členi 5, 6 in 7
Člen 8(1)	Člen 8(1)
Člen 8(1a)	Člen 8(2)
Člen 8(2)	Člen 8(3)
Člen 8(3)	Člen 8(4)
Člen 8(4)	Člen 8(5)
Členi 9, 10 in 11	Členi 9, 10 in 11
—	Člen 12
Člen 13	Člen 13
Priloga A	Priloga I
Priloga C	Priloga II
Priloga E	Priloga III
Priloga F	Priloga IV
Priloga G	Priloga V
Priloga J	Priloga VI
Priloga K	Priloga VII
Priloga L	Priloga VIII
—	Priloga IX
—	Priloga X

UREDBA (EU) 2018/644 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 18. aprila 2018****o storitvah čezmejne dostave paketov****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Tarife, ki se uporabljajo za čezmejne pakete in druge poštno pošiljke za pošiljatelje majhnih količin, zlasti za mala in srednja podjetja (MSP) ter posameznike, so še vedno razmeroma visoke. To ima neposreden negativni vpliv na uporabnike, ki iščejo storitve čezmejne dostave paketov, zlasti v okviru elektronskega trgovanja.
- (2) V členu 14 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je poudarjeno mesto, ki ga imajo storitve splošnega gospodarskega interesa, kot so poštno storitve, v okviru skupnih vrednot Unije, poudarjena pa je tudi njihova vloga pri pospeševanju socialne in teritorialne kohezije. V njem je navedeno tudi, da je treba delovanje takšnih storitev zagotoviti na podlagi načel in pogojev, ki jim omogočajo izpolnjevanje njihovih nalog.
- (3) V Protokolu št. 26 o storitvah splošnega pomena, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in PDEU, je dodatno poudarjeno, da skupne vrednote Unije glede storitev splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 14 PDEU vključujejo razlike pri potrebah in željah uporabnikov, ki lahko izvirajo iz različnih geografskih, socialnih ali kulturnih okoliščin, ter visoko raven kakovosti, varnosti in cenovne dostopnosti, enako obravnavo ter spodbujanje splošnega dostopa in pravic uporabnikov.
- (4) Člen 169(1) in točka (a) člena 169(2) PDEU določata, da Unija prispeva k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 114 PDEU.
- (5) Med državami članicami obstajajo bistvene razlike, kar zadeva pristojnosti, prenesene na nacionalne regulativne organe, v zvezi s spremljanjem trga in regulativnim nadzorom izvajalcev storitev dostave paketov. Nekateri organi lahko na primer od izvajalcev uspešno zahtevajo ustrezne informacije o cenah. Obstoj takšnih razlik je bil potrjen v skupnem poročilu, ki sta ga pripravila Organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije in Evropska skupina regulativnih organov za poštno storitve in v katerem je bilo ugotovljeno, da nacionalni regulativni organi potrebujejo ustrezna regulativna pooblastila za posredovanje in da taka pooblastila očitno ne obstajajo v vseh državah članicah. Navedene razlike povzročajo dodatna upravna bremena in stroške za zagotavljanje skladnosti za izvajalce storitev dostave paketov, ki poslujejo čezmejno. Zato navedene razlike pomenijo oviro za čezmejno opravljanje storitev dostave paketov in tako neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga.
- (6) Zaradi mednarodnega značaja poštnega sektorja in sektorja dostave paketov je za dobrobit uporabnikov in okolja ter za razširitev tržnih priložnosti za podjetja pomemben nadaljnji razvoj evropskih in mednarodnih tehničnih standardov. Poleg tega uporabniki pogosto poročajo o težavah s kakovostjo storitev pri pošiljanju, prejemanju ali

⁽¹⁾ UL C 34, 2.2.2017, str. 106.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 12. aprila 2018.

vračanju čezmejnih paketov. Zato so enako potrebne nadaljnje izboljšave tako kakovosti standardov storitev kot interoperabilnosti storitev čezmejne dostave paketov. Obema bi bilo treba dati prednost v skladu z Direktivo 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in sicer s pomočjo Evropskega odbora za standardizacijo in drugače. Prav tako je treba doseči večji napredek pri povečanju učinkovitosti storitev, pri čemer bi bilo zlasti treba upoštevati interese uporabnikov.

- (7) Standardizacija poštne storitve in izboljšanje kakovosti storitev v podporo Direktivi 97/67/ES sta strateški prednostni nalogi Unije, ki bi ju bilo treba nadaljevati. Tehnična standardizacija je nujna za spodbujanje interoperabilnosti državnih omrežij in za obstoj učinkovite univerzalne storitve. Avgusta leta 2016 je Komisija Evropskemu odboru za standardizacijo izdala četrto zahtevo za standardizacijo, da bi oblikoval delovni program in avgusta leta 2020 podal končno poročilo ⁽²⁾. Navedeni delovni program bi moral zlasti upoštevati interese uporabnikov in okoljske vidike ter učinkovitost in prispevati k oblikovanju enotnega digitalnega trga v Uniji.
- (8) Trg za storitve čezmejne dostave paketov je raznolik, kompleksen in konkurenčen, z različnimi ponudniki, ki ponujajo različne storitve in cene glede na težo, velikost in obliko poslanih paketov, pa tudi glede na namembni kraj, storitve z dodano vrednostjo, kot so sistemi sledljivosti, in število poslanih paketov. V številnih državah članicah izvajalci univerzalne storitve nimajo večinskega deleža na trgu dostave paketov. Zaradi navedene raznolikosti potrošniki in uporabniki težko primerjajo storitve dostave paketov, ki jih ponujajo različni ponudniki, tako v smislu kakovosti kot cene, saj pogosto niso seznanjeni z obstojem različnih možnosti dostave paketov za podobne storitve pri čezmejnem spletnem trgovanju. Zlasti bi morali olajšati dostop MSP ter posameznikov do teh informacij. Poleg tega mali in srednji trgovci težave pri dostavi opredeljujejo kot oviro pri čezmejni prodaji.
- (9) Za izboljšanje storitev čezmejne dostave paketov, zlasti za posameznike ter mikro in mala podjetja, tudi tista na oddaljenih ali redko poseljenih območjih, ter za invalide in osebe z zmanjšano mobilnostjo, je treba izboljšati dostopnost in preglednost javnih seznamov tarif za omejen nabor storitev čezmejne dostave paketov. Večja preglednost in možnost enostavne primerjave cen storitev čezmejne dostave po vsej Uniji bi morali spodbuditi znižanje nerazumnih razlik med tarifami in, kadar je to ustrezno, neupravičenih razlik med notranjimi in čezmejnimi tarifami.
- (10) Storitve enokosovnih paketov so del univerzalne storitve v vseh državah članicah in predstavljajo storitve, ki jih posamezniki in mala podjetja najpogosteje uporabljajo. Za nadaljnji razvoj elektronskega trgovanja sta potrebni boljša preglednost in cenovna dostopnost enokosovnih tarif.
- (11) Številna podjetja, ki prodajajo, so prodajala ali so poskusila prodajati prek spleta, menijo, da visoki stroški dostave, skupaj z dragimi pritožbenimi postopki in garancijami predstavljajo težavo. Potrebno je nadaljnje ukrepanje, zlasti da se zagotovi, da bodo lahko MSP ter posamezniki z oddaljenih območij polno izkoristili neprekinjene storitve čezmejne dostave paketov, ki so jim dostopne, ter da se zagotovi, da imajo te storitve razumne cene.
- (12) Izraz „izvajalci univerzalne storitve“ se nanaša na poštne operaterje, ki zagotavljajo univerzalno poštne storitve ali del te storitve znotraj določene države članice. Izvajalci univerzalne storitve, ki delujejo v več kot eni državi članici, bi morali biti uvrščeni med izvajalce univerzalne storitve le v državi članici ali državah članicah, v katerih izvajajo univerzalno poštne storitve.
- (13) Trenutno poštne storitve ureja Direktiva 97/67/ES. Navedena direktiva določa skupna pravila, ki urejajo opravljanje poštne storitve in univerzalne poštne storitve znotraj Unije. Osredotoča se predvsem, vendar ne izključno, na nacionalne univerzalne storitve in ne obravnava regulativnega nadzora izvajalcev storitev dostave paketov. Nacionalni regulativni organi, ki jih imenujejo države članice, zagotavljajo skladnost z minimalnimi zahtevami glede univerzalne storitve, določenimi v navedeni direktivi. Zato ta uredba, kar zadeva storitve čezmejne dostave paketov, dopolnjuje pravila iz Direktive 97/67/ES. Ta uredba ne posega v pravice in jamstva iz Direktive 97/67/ES, zlasti v zvezi s stalnim zagotavljanjem univerzalne poštne storitve uporabnikom.

⁽¹⁾ Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštne storitve v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 15, 21.1.1998, str. 14).

⁽²⁾ Izvedbeni sklep Komisije z dne 1. avgusta 2016 o zahtevi za standardizacijo Evropskemu odboru za standardizacijo v zvezi s poštnimi storitvami in izboljšanje kakovosti storitev v podporo Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997.

- (14) Ta uredba ne spreminja opredelitve poštnih pošiljke iz točke 6 člena 2 Direktive 97/67/ES ali opredelitev v nacionalnem pravu na podlagi navedene direktive.
- (15) Ocenjuje se, da 80 % paketov, ki jih danes ustvari elektronsko trgovanje, tehta manj kot dva kilograma in so pogosto obdelani v poštnem toku pisemskih pošiljk. Informacije o teži paketov, ki so dostavljeni drugače, so pomanjkljive. Pomembno je, da so navedene lažje pošiljke predmet te uredbe.
- (16) Za izvajanje te uredbe je pomembno zagotoviti jasno opredelitev paketov, storitev dostave paketov in izvajalcev storitev dostave paketov ter določiti, katere poštni pošiljke so zajete v teh opredelitvah. Domneva se, da poštni pošiljke, debelejšje od 20 mm, vsebujejo blago in niso pošiljke korespondence, ne glede na to, ali jih je obravnaval izvajalec univerzalne storitve. Poštne pošiljke, ki vsebujejo samo korespondenco, ne bi smele spadati v obseg storitev dostave paketov. Ta uredba bi morala zato v skladu z ustaljeno prakso zajemati pakete, ki vsebujejo blago s tržno vrednostjo ali brez nje in tehtajo do 31,5 kg, saj povprečen posameznik s težjimi pošiljkami ne more ravnati brez mehanskih pripomočkov, te dejavnosti pa so del sektorja tovarnega prometa in logistike.
- (17) Ta uredba bi se morala uporabljati za izvajalce storitev dostave paketov, ki uporabljajo alternativne poslovne modele, na primer tiste, ki temeljijo na sodelovalnem gospodarstvu in platformah za elektronsko trgovanje, če izvajajo vsaj en korak v poštni verigi. Sprejem, usmerjanje in razpošiljanje, vključno s storitvami prevzema, bi bilo treba v skladu z veljavno prakso obravnavati kot storitve dostave paketov, tudi kadar jih opravljajo izvajalci hitre pošte in kurirske službe ter združevalci pošiljk. Sam prevoz, ki se ne opravlja v povezavi s kakšnim od navedenih korakov, bi moral biti izključen iz obsega storitev dostave paketov, tudi če ga opravlja podizvajalec, bodisi v okviru alternativnega poslovnega modela ali zunaj njega, saj se v tem primeru domneva, da je ta dejavnost del prometnega sektorja, razen če zadevno podjetje ali ena od njegovih hčerinskih ali povezanih družb kako drugače spada na področje uporabe te uredbe.
- (18) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za podjetja, ki so ustanovljena samo v eni državi članici in ki imajo domačo mrežo za notranjo dostavo le za izpolnjevanje naročil za blago, ki ga prodajo sama v skladu s prodajno pogodbo v smislu točke 5 člena 2 Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Za podjetja, ki domače mreže za notranjo dostavo uporabljajo tudi za dostavo blaga, ki so ga prodale tretje osebe, bi morala veljati ta uredba.
- (19) Opredeliti bi bilo treba najmanjši nabor zaupnih informacij, ki bi jih bilo treba posredovati nacionalnim regulativnim organom, in postopke, ki jih uporabljajo ti organi, da zagotovijo skladnost s komercialno naravo nacionalnih operaterjev, ter zagotoviti varne poti za sporočanje teh informacij.
- (20) Potrebno je, da nacionalni regulativni organi na podlagi ustreznih postopkov odobritve ali drugih pravnih zahtev poznajo izvajalce storitev dostave paketov, ki so dejavni na trgu, in imajo, za statistične namene, informacije o njih. Zaradi delovno intenzivne narave tega sektorja in za omejitev upravnega bremena za majhne izvajalce storitev dostave paketov, ki so dejavni samo na nacionalnem ali regionalnem trgu, bi bilo treba uporabljati mejno vrednost manj kot 50 oseb na podlagi števila oseb, ki so delale za izvajalca storitve v predhodnem koledarskem letu in so bile vključene v opravljanje storitev dostave paketov v državi članici, v kateri ima izvajalec sedež, razen če ima sedež v več kot eni državi članici. Navedena mejna vrednost je v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES ⁽²⁾, odraža delovno intenzivno naravo tega sektorja ter zajema večino trga storitev dostave paketov, zlasti v državah z majhnimi količinami dostavljenih paketov. Ta mejna vrednost bi morala zlasti zajemati osebe, vključene v opravljanje storitev dostave paketov, kot so zaposleni za polni in krajši delovni čas, zaposleni za določen čas in samozaposleni, ki delajo za ponudnika storitev dostave paketov. Razčlenitve, ki kažejo število oseb glede na status zaposlitve, bi morale biti v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice. V nekaterih primerih bi lahko nacionalni regulativni organi pri upoštevanju posebnosti zadevne države članice zmanjšali

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

⁽²⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

mejno vrednost na 25 oseb ali od izvajalca storitev čezmejne dostave paketov zahtevali, da v mejno vrednost vključi zaposlene za polni in krajši delovni čas, zaposlene za določen čas in samozaposlene, ki delajo za njegove podizvajalce, da bi povečali preglednost čezmejnih tarif in trga kot celote.

- (21) Vsaka predložitev informacij o številu oseb, ki delajo za izvajalca storitev dostave paketov, nacionalnemu regulativnemu organu bi morala biti v skladu z uveljavljenimi praksami družbe glede sporočanja statističnih podatkov. To je pomembno zato, da se zagotovi primerljivost podatkov in hkrati karseda zmanjša upravno breme za izvajalce.
- (22) Sedež ponudnika je treba določiti v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije. Če ima ponudnik več sedežev, je pomembno določiti sedež, s katerega se zadevna storitev dejansko opravlja.
- (23) Pri predložitvi informacij nacionalnemu regulativnemu organu bi morale značilnosti storitev dostave paketov vključevati korake v poštni dostavni verigi (sprejem, usmerjanje, prevoz in razpošiljanje), ki jih je izvedel zadevni izvajalec, informacijo, ali storitev spada na področje obveznosti opravljanja univerzalne storitve, katero je geografsko področje opravljanja storitve (regionalno, notranje, čezmejno), in informacijo, ali je zagotovljena dodana vrednost.
- (24) Seznam poštnih pošiljk, za katere veljajo ukrepi v zvezi s preglednostjo cen, bi bilo treba omejiti, da bi omogočili večjo primerljivost in čim bolj zmanjšali upravno breme za čezmejne izvajalce storitve dostave paketov in nacionalne regulativne organe. Standardne storitve in storitve dostave priporočenih pošiljk bi morale biti vključene, glede na to, da so osnova obveznosti zagotavljanje univerzalne storitve, in glede na pomen funkcionalnosti spremljanja in sledenja za elektronsko trgovanje; ne glede na to, ali so del obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, pa bi morale biti vključene tudi cene za spremljanje in sledenje ter priporočene pakete, da bi tako zagotovili primerljivost po vsej Uniji. Poudarek bi moral biti na lažjih poštnih pošiljkah, med katere spada večina poštnih pošiljk, ki jih dostavijo izvajalci storitev dostave paketov, ter na cenah za poštno pošiljke, debelejšee od 20 mm, s katerimi se ravna kot s pismi. Vključene bi morale biti le enokosovne tarife, saj so to cene, ki jih plačajo najmanjši pošiljatelj. Zadevne poštno pošiljke bi morale biti jasno določene v Prilogi k tej uredbi. Ta uredba izvajalcev storitev čezmejne dostave paketov ne zavezuje k temu, da bi ponujali vse poštno pošiljke s seznama v navedeni prilogi. Izvajalci storitev čezmejne dostave paketov bi morali sami predložiti informacije o tarifah, da bi zagotovili njihovo točnost. Navedene tarife bi morala Komisija objaviti na posebnem nevtralnem in nekomercialnem spletišču.
- (25) Ko nacionalni regulativni organi objektivno ocenjujejo čezmejne tarife, za katere menijo, da jih morajo oceniti, bi morali izhajati iz elementov, kot so: notranje in druge ustrezne tarife primerljivih storitev dostave paketov v izvorni državi članici in v namembni državi članici; morebitna uporaba enotne tarife za dve ali več držav članic; obojestranske količine, specifični stroški prevoza ali obdelave; drugi ustrezni stroški in standardi kakovosti storitve ter, če je možno, brez nesorazmernega bremena, verjetni vpliv veljavnih čezmejnih tarif na posamezne uporabnike ter MSP, tudi na oddaljenih ali redko poseljenih območjih, in na posamezne uporabnike, ki so invalidi ali osebe z omejeno mobilnostjo. Te skupne elemente lahko dopolnjujejo drugi elementi, ki so posebno pomembni za razlago zadevnih tarif, kot na primer, ali se tarife posebej cenovno regulirajo v skladu z nacionalno zakonodajo ali če je bila v skladu z ustreznim veljavnim pravom ugotovljena zloraba prevladujočega položaja na trgu. Da bi zmanjšali upravno breme za nacionalne regulativne organe in izvajalce storitev dostave paketov, za katere velja obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, lahko nacionalni regulativni organi v skladu z načelom sorazmernosti za opredelitev, katere čezmejne tarife je treba oceniti, uporabijo objektivni predocenjevalni filtrirni mehanizem.
- (26) Enotne tarife za čezmejno dostavo v eno ali več držav članic bi bile lahko pomembne zaradi varovanja regionalne in socialne kohezije. V tem okviru bi bilo treba upoštevati, da je treba spodbujati elektronsko trgovanje na oddaljenih ali redko poseljenih območjih in tem območjem nuditi možnosti sodelovanja v spletnem trgovanju in tako spodbujati regionalno gospodarstvo.
- (27) Velike razlike med notranjimi in čezmejnimi tarifami za storitve dostave paketov bi morale biti utemeljene na podlagi objektivnih meril, kot so specifični stroški prevoza ali obdelave ali drugi relevantni stroški. Za oceno bodo nacionalni regulativni organi morda morali zbirati dokaze. Te dokaze, skupaj z vsemi utemeljitvami tarif, ki se ocenjujejo, bi bilo na zahtevo treba predložiti nacionalnemu regulativnemu organu.
- (28) Za zagotovitev preglednosti po vsej Uniji bi morala Komisija objaviti nezaupno različico ocene, ki jo predloži vsak nacionalni regulativni organ.

- (29) Da bi se omejilo upravno breme, bi morali izvajalci storitev dostave paketov, nacionalni regulativni organi in Komisija prenašati podatke elektronsko in zlasti omogočati uporabo elektronskih podpisov, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (30) Ker se trgi storitev dostave paketov hitro spreminjajo, bi morala Komisija ob upoštevanju razvoja na področju elektronskega trgovanja ponovno oceniti učinkovitost in uspešnost te uredbe ter predložiti redno poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Navedenemu poročilu bi morali biti, kadar je to ustrezno, priloženi zakonodajni predlog Evropskemu parlamentu in Svetu za revizijo. Pripraviti bi ga bilo treba z vključitvijo vseh zadevnih deležnikov, tudi Odbora za evropski socialni dialog za poštni sektor.
- (31) Komisija bi morala upoštevati koristne informacije, ki jih predloži Evropska skupina regulativnih organov za poštne storitve, v kateri so predstavniki nacionalnih regulativnih organov.
- (32) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pripravo obrazca, ki ga bodo izvajalci storitev dostave paketov uporabili za pošiljanje informacij nacionalnim regulativnim organom. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (33) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva zlasti načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ter bi se morala izvajati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (34) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ se uporabljata za obdelavo osebnih podatkov v okviru te uredbe.
- (35) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve te uredbe in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (36) Ker ciljev te uredbe, in sicer vzpostavitve regulativnih načel in pravil, potrebnih za izboljšanje regulativnega nadzora, povečanja preglednosti tarif in določitve nekaterih načel v zvezi s storitvami čezmejne dostave paketov, ki bi morale podpirati konkurenco, ter spodbujanja boljše storitve čezmejne dostave paketov za uporabnike kot končnega cilja in s tem tudi povečanja zaupanja potrošnikov v čezmejno elektronsko trgovanje, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje tega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in cilji

Ta uredba poleg določb iz Direktive 97/67/ES opredeljuje posebne določbe za boljše storitve čezmejne dostave paketov v zvezi z:

- (a) regulativnim nadzorom, povezanim s storitvami dostave paketov;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

- (b) preglednostjo tarif in oceno tarif za nekatere storitve čezmejne dostave paketov, da bi opredelili tiste tarife, ki so nerazumno visoke;
- (c) informacijami, ki jih trgovci dajo na voljo potrošnikom o storitvah čezmejne dostave paketov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve iz člena 2 Direktive 97/67/ES in iz točk 1, 2 in 5 člena 2 Direktive 2011/83/EU. Poleg teh se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (1) „paket“ pomeni poštno pošiljko, ki vsebuje blago s komercialno vrednostjo ali brez nje, ki ni pošiljka korespondence in katere teža ne presega 31,5 kg;
- (2) „storitve dostave paketov“ pomeni storitve, ki vključujejo sprejem, usmerjanje, prevoz in razpošiljanje paketov;
- (3) „izvajalec storitev dostave paketov“ pomeni podjetje, ki zagotavlja eno ali več storitev dostave paketov, razen podjetij s sedežem v eni sami državi članici, ki opravljajo storitve notranje dostave paketov zgolj v okviru prodajne pogodbe in ki uporabniku na podlagi te pogodbe osebno dostavijo blago, ki je predmet te pogodbe;
- (4) „podizvajalec“ pomeni podjetje, ki za izvajalca storitev dostave paketov zagotavlja sprejem, usmerjanje, prevoz ali razpošiljanje.

Člen 3

Raven harmonizacije

Zahteve iz te uredbe so minimalne zahteve in nobeni od držav članic ne preprečujejo, da bi ohranila ali uvedla dodatne potrebne in sorazmerne ukrepe, da bi dosegli boljše čezmejne storitve dostave paketov, pod pogojem, da so navedeni ukrepi združljivi s pravom Unije.

POGLAVJE II

REGULATIVNI NADZOR

Člen 4

Zagotavljanje informacij

1. Vsi izvajalci storitev dostave paketov nacionalnemu regulativnemu organu države članice, v kateri imajo sedež, predložijo naslednje informacije, razen če je nacionalni regulativni organ te informacije že zahteval in prejel:
 - (a) svoj naziv, pravni status in obliko, registrsko številko v trgovinskem ali podobnem registru, identifikacijsko številko za DDV, naslov sedeža in kontaktne podatke o kontaktni osebi;
 - (b) značilnosti storitev dostave paketov, ki jih nudijo, če je možno, pa tudi natančen opis teh storitev;
 - (c) svoje splošne pogoje za storitve dostave paketov, vključno s podrobnostmi o pritožbenih postopkih za uporabnike in vse morebitne omejitve odgovornosti.
2. Izvajalci storitev dostave paketov v 30 dneh obvestijo nacionalni regulativni organ o vseh spremembah informacij iz odstavka 1.
3. Vsi izvajalci storitev dostave paketov do 30. junija vsakega koledarskega leta nacionalnemu regulativnemu organu države članice, v kateri imajo sedež, predložijo naslednje informacije, razen če jih je nacionalni regulativni organ že zahteval in prejel:
 - (a) letni promet storitev dostave paketov za predhodno koledarsko leto v državi članici, v kateri imajo sedež, razčlenjen glede na to, ali gre za storitve dostave notranjih ter prejetih in odposlanih čezmejnih paketov;
 - (b) število oseb, ki so delale zanje v predhodnem koledarskem letu in so bile vključene v opravljanje storitev dostave paketov v državi članici, v kateri imajo sedež, vključno z razčlenitvami, ki kažejo število oseb glede na status zaposlitve ter zlasti število oseb, ki delajo s polnim in krajšim delovnim časom, število začasno zaposlenih in samozaposlenih;

- (c) število paketov, obravnavanih v predhodnem koledarskem letu v državi članici, v kateri imajo sedež, razčlenjenih po notranjih ter prejetih in odposlanih čezmejnih paketih;
- (d) imena svojih podizvajalcev, skupaj z vsemi informacijami, ki jih imajo o značilnostih storitev dostave paketov, ki jih opravljajo navedeni podizvajalci;
- (e) če so na voljo, vse javno dostopne cenike storitev dostave paketov, veljavne 1. januarja posameznega koledarskega leta.
4. Komisija do 23. septembra 2018 sprejme izvedbeni akt, s katerim se določi obrazec za predložitev informacij iz odstavkov 1 in 3. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 12.
5. Nacionalni regulativni organi lahko poleg zahtev glede informacij iz odstavkov 1 in 3 uvedejo dodatne zahteve glede informacij, če so te potrebne in sorazmerne.
6. Odstavki 1 do 5 se ne uporabljajo za izvajalce storitev dostave paketov, za katere je v predhodnem koledarskem letu v povprečju delalo manj kot 50 oseb, ki so bile vključene v opravljanje storitev dostave paketov v državi članici, v kateri ima ta izvajalec sedež, razen če ima sedež v več kot eni državi članici. Nacionalni regulativni organ lahko v mejno vrednost 50 oseb vključi osebe, ki delajo za podizvajalce izvajalca storitev dostave paketov.
7. Ne glede na odstavek 6 lahko nacionalni regulativni organ zahteva informacije, ki jih je treba predložiti na podlagi odstavkov 1 do 5, od katerega koli izvajalca storitev dostave paketov, ki je v predhodnem koledarskem letu v povprečju zaposloval 25 do 49 oseb, če to zahtevajo posebne značilnosti zadevne države članice in če je to potrebno in sorazmerno, da se zagotovi skladnost s to uredbo.

Člen 5

Preglednost čezmejnih tarif

1. Vsi izvajalci storitev čezmejne dostave paketov, razen tistih, ki so izključeni na podlagi člena 4(6) in (7), nacionalnemu regulativnemu organu države članice, v kateri imajo sedež, predložijo javni seznam tarif, ki začnejo veljati 1. januarja vsakega koledarskega leta za dostavo enokosovnih poštnih pošiljk, razen pošiljk korespondence, ki spadajo v kategorije, navedene v Prilogi. Te informacije se predložijo do 31. januarja vsakega koledarskega leta.
2. Nacionalni regulativni organi brez odlašanja in najpozneje do 28. februarja vsakega koledarskega leta predložijo Komisiji javne sezname tarif, pridobljenih v skladu z odstavkom 1. Komisija jih najpozneje do 31. marca vsakega koledarskega leta objavi na posebnem spletišču in zagotovi, da je posebno spletišče nevtralnno in nekomercialno.

Člen 6

Ocena čezmejnih tarif za enokosovne pakete

1. Na podlagi javnih seznamov tarif, pridobljenih v skladu s členom 5, nacionalni regulativni organ za vsako enokosovno poštno pošiljko s seznama v Prilogi opredeli čezmejne tarife izvajalca storitev dostave paketov, ki izvira iz države članice tega organa, za katere velja obveznost zagotavljanja univerzalne storitve in za katere nacionalni regulativni organ objektivno meni, da jih je treba oceniti.
2. Nacionalni regulativni organ v skladu z načeli iz člena 12 Direktive 97/67/ES objektivno oceni čezmejne tarife, opredeljene na podlagi odstavka 1, da bi opredelil čezmejne tarife, ki so po njegovem mnenju nerazumno visoke. V tej oceni nacionalni regulativni organ upošteva zlasti naslednje elemente:
- (a) notranje in vse druge relevantne tarife primerljivih storitev dostave paketov v izvorni državi članici in namembni državi članici;
- (b) morebitno uporabo enotne tarife za dve ali več držav članic;
- (c) dvostransko dogovorjene količine, posebni stroški prevoza ali obdelave, drugi relevantni stroški in standardi kakovosti storitev;
- (d) verjetni vpliv veljavnih čezmejnih tarif na posamezne uporabnike ter MSP, tudi na oddaljenih ali redko poseljenih območjih, in na posamezne uporabnike, ki so invalidi ali osebe z omejeno mobilnostjo, če je možno, brez nesorazmernega bremena.

3. Poleg elementov iz odstavka 2 lahko nacionalni regulativni organ, kadar meni, da je to potrebno, prav tako upošteva zlasti naslednje elemente:
 - (a) ali se za tarife uporablja določeno uravnavanje cen v skladu z nacionalno zakonodajo;
 - (b) zlorabe prevladujočega položaja na trgu v skladu z ustreznim veljavnim pravom.
4. Komisija določi smernice glede metodologije, ki jo je treba uporabiti glede elementov iz odstavkov 2 in 3.
5. Če nacionalni regulativni organ meni, da je to potrebno, za namene ocene iz odstavka 2 zahteva morebitne druge ustrezne dokaze v zvezi s temi tarifami, ki so lahko potrebni za izvedbo ocene.
6. Dokazi iz odstavka 5 se predložijo nacionalnemu regulativnemu organu v roku enega meseca po prejemu zahtevka, skupaj z morebitno utemeljivjo ocenjenih tarif.
7. Nacionalni regulativni organ svojo oceno predloži Komisiji do 30. junija zadevnega koledarskega leta. Poleg tega Komisiji predloži tudi nezaupno različico svoje ocene.
8. Komisija nemudoma, v vsakem primeru pa v roku enega meseca po prejemu, objavi nezaupno različico ocene, ki jo zagotovijo nacionalni regulativni organi.

Člen 7

Informacije za potrošnike

Za naročila, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2011/83/EU, vsi trgovci, ki s potrošniki sklepajo prodajne pogodbe, ki vključujejo čezmejno pošiljanje paketov, pred sklenitvijo pogodbe, kadar je to mogoče in primerno, dajo na voljo informacije o možnostih čezmejne dostave v zvezi s konkretno prodajno pogodbo in o stroških, ki jih morajo plačati potrošniki za čezmejno dostavo paketov, ter, kadar je primerno, o svoji politiki obravnavanja pritožb.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 8

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Države članice do 23. novembra 2019 uradno obvestijo Komisijo o določbah predpisov, ki so jih sprejele na podlagi odstavka 1, in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh morebitnih naknadnih spremembah, ki vplivajo na te določbe.

Člen 9

Zaupnost

Za zaupne poslovne informacije, ki so v skladu s to uredbo predložene nacionalnim regulativnim organom ali Komisiji, veljajo stroge zahteve glede zaupnosti v skladu z veljavnimi določbami prava Unije in nacionalnega prava.

Člen 10

Uporaba

Ta uredba ne posega v pravo Unije in nacionalno pravo in ter ustrezne postopke odobritve, ki se uporabljajo za izvajalce storitev dostave paketov, v socialno- in delovnopravne določbe in zahteve glede predložitve informacij nacionalnim regulativnim organom, razen kadar je v tej uredbi posebej določeno drugače.

Člen 11

Pregled

Komisija do 23. maja 2020 in nato vsaka tri leta Evropskemu parlamentu, Svetu ter Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži ocenjevalno poročilo o uporabi in izvajanju te uredbe, ki mu, kadar je to potrebno, priloži zakonodajni predlog za revizijo te uredbe. Vsi zadevni deležniki bi morali biti vključeni in obveščeni pred pripravo tega poročila.

Komisija oceni vsaj naslednje:

- (a) prispevek te uredbe k izboljšanju storitev čezmejne dostave paketov, vključno s cenovno dostopnostjo za MSP in posameznike, predvsem na oddaljenih ali redko poseljenih območjih, ter ali se je izboljšala preglednost čezmejnih tarif;
- (b) vpliv te uredbe na ravni čezmejne dostave paketov in na elektronsko trgovanje, vključno s podatki o stroških dostave;
- (c) obseg težav nacionalnih regulativnih organov pri uporabi te uredbe, vključno s kvantitativno analizo upravnih posledic;
- (d) napredek pri drugih pobudah za vzpostavitev enotnega trga storitev dostave paketov, zlasti napredek na področjih varstva potrošnikov in razvoja standardov.

Člen 12

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za poštno direktivo, ustanovljen s členom 21 Direktive 97/67/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba se uporablja od 22. maja 2018, razen člena 8, ki se uporablja od 23. novembra 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 18. aprila 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

PRILOGA

Enokosovne poštno pošiljke, pri katerih za tarife izvajalcev storitev dostave paketov veljajo ukrepi za preglednost cen in za katere se opravi ocena, kot je določeno v členih 5 in 6:

- (a) 500 g standardno pismo (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (b) 1 kg standardno pismo (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (c) 2 kg standardno pismo (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (d) 500 g priporočeno pismo (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (e) 1 kg priporočeno pismo (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (f) 2 kg priporočeno pismo (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (g) 500 g pismo z možnostjo spremljanja in sledenja (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (h) 1 kg pismo z možnostjo spremljanja in sledenja (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (i) 2 kg pismo z možnostjo spremljanja in sledenja (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (j) 1 kg standardni paket (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (k) 2 kg standardni paket (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (l) 5 kg standardni paket (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (m) 1 kg paket z možnostjo spremljanja in sledenja (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (n) 2 kg paket z možnostjo spremljanja in sledenja (v notranjem prometu in znotraj Unije);
- (o) 5 kg paket z možnostjo spremljanja in sledenja (v notranjem prometu in znotraj Unije).

Poštno pošiljke iz točk (a) do (o) morajo izpolnjevati naslednja merila:

- (a) pri omejitvah velikosti poštnih pošiljk iz točk (a) do (i) (pisma) se upošteva naslednje pravilo:

dolžina, širina in debelina skupaj: 900 mm, največja dimenzija ne sme presegati 600 mm, najmanjša pa mora presegati 20 mm;

- (b) paketi iz točk (j) do (o) ne smejo biti manjši od predpisane velikosti za tiste iz točk (a) do (i).

Pri predložitvi informacij o tarifah za točke (a) do (o) se upoštevajo naslednji elementi:

- (*) Tarife za poštno pošiljke so za en kos in ne vključujejo nobenih posebnih popustov na podlagi količine ali kakršne koli druge posebne obravnave.
 - (**) Vrednost tarif, sporočenih nacionalnim regulativnim organom, je brez DDV.
 - (***) Ponudniki, ki ponujajo več kot eno poštno pošiljko ki izpolnjujejo navedena merila, bi morali sporočiti najcenejšo tarifo.
 - (****) Navedene tarife veljajo za poštno pošiljke, dostavljene na dom ali v druge prostore naslovnika v namembni državi članici ali v druge prostore na zahtevo naslovnika, če ta tarifa vključuje to možnost brez doplačila.
-

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2018/645 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 18. aprila 2018

o spremembi Direktive 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov in Direktive 2006/126/ES o voznških dovoljenjih

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija v svoji beli knjigi z dne 28. marca 2011 z naslovom „Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu“ določa cilj „vizije nič“, v skladu s katerim bi morala Unija do leta 2050 doseči stanje, v katerem bi se število smrtnih žrtev v cestnem prometu približalo nič.
- (2) Komisija je v svojem sporočilu o usmeritvah politike za varnost v cestnem prometu za obdobje 2011–2020 z naslovom „Evropski prostor varnosti v cestnem prometu: usmeritve politike na področju varnosti v cestnem prometu v obdobju 2011–2020“ predlagala cilj, da se od leta 2010 do leta 2020 število smrtnih žrtev v cestnem prometu v Uniji nadalje zmanjša za polovico. Da bi dosegla ta cilj, je Komisija določila sedem strateških ciljev, vključno z izboljšanjem izobraževanja in usposabljanja udeležencev v cestnem prometu ter zaščito ranljivih udeležencev v cestnem prometu.
- (3) Evropski svet je 23. in 24. oktobra 2014 določil zavezujoč cilj vsaj 40-odstotnega domačega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990. Ta cilj zmanjšanja emisij bo pripomogel k izpolnitvi dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma, k njegovemu doseganju pa bi morali prispevati vsi gospodarski sektorji. Za zmanjšanje emisij in energijsko učinkovitost v prometnem sektorju je potreben celostni pristop. Nadaljevati bi bilo treba v smeri mobilnosti z nizkimi emisijami, tudi s pomočjo raziskav in uvajanja že razpoložljivih tehnoloških dosežkov. Voznike je treba ustrezno usposobiti za vožnjo na najučinkovitejši možen način.
- (4) Komisija je pri oceni izvajanja Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ugotovila več pomanjkljivosti. Glavne ugotovljene pomanjkljivosti so bile težave in pravna negotovost v zvezi z razlago izjem, vsebina usposabljanj, ki le delno ustreza potrebam voznikov, težave voznikov pri pridobitvi medsebojnega priznanja

⁽¹⁾ UL C 288, 31.8.2017, str. 115.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 12. aprila 2018.

⁽³⁾ Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

zaključenega ali delno zaključenega usposabljanja, ki so ga opravili v drugi državi članici, in neusklajene zahteve glede najnižje starosti med direktivama 2003/59/ES in 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

- (5) Da bi se izboljšala pravna jasnost v Direktivi 2003/59/ES, bi bilo treba vsa sklicevanja na razveljavljene ali nadomeščene akte Unije črtati ali spremeniti.
- (6) Da bi se zagotovila gotovost in skladnost z drugimi akti Unije, bi bilo treba uvesti več sprememb v zvezi z izjemami v Direktivi 2003/59/ES, pri čemer bi bilo treba upoštevati podobne izjeme iz Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Nekatere od teh izjem se nanašajo na primere, kadar vožnja ni glavna dejavnost voznika in kadar bi bilo voznikom naloženo nesorazmerno breme, če bi morali izpolnjevati zahteve iz Direktive 2003/59/ES. Vožnja na splošno ne velja za glavno dejavnost voznika, kadar zajema manj kot 30 % mesečnega delovnega časa.
- (7) Kadar se vožnja opravlja poredko in jo opravljajo vozniki na podeželju, ki oskrbujejo lastne dejavnosti, bi morale veljati izjeme, pod pogojem, da je varnost na cesti še vedno zagotovljena. Zaradi raznolikih pogojev na podeželju po vsej Uniji, od geografskih in podnebnih razlik do gostote prebivalstva, bi morale imeti države članice diskrecijsko pravico pri določanju, ali velja vožnja za občasno in ali določena izjema vpliva na varnost v cestnem prometu, na primer glede na tip ceste, gostoto prometa ali prisotnost ranljivih udeležencev v cestnem prometu.
- (8) Ker se lahko razdalje, ki jih med opravljanjem svojega dela prevozijo osebe v poljedelstvu, vrtnarstvu, gozdarstvu, živinoreji in ribištvu, ki so izvzete iz te direktive, razlikujejo po Uniji, bi bilo treba državam članicam prepustiti, da v nacionalnem pravu določijo največje dovoljene razdalje, izračunane od sedeža podjetja, za katere veljajo izjeme.
- (9) Od voznikov, ki so izvzeti od zahteve glede pridobitve temeljne kvalifikacije, bi morali kljub temu, da lahko to izjemo še naprej uporabljajo, vseeno zahtevati, da redno opravljajo usposabljanja za zagotovitev, da obnavljajo znanje, ki je bistveno za njihovo delo.
- (10) Države članice bi si morale v sodelovanju s Komisijo po elektronski poti izmenjevati informacije o spričevalih o strokovni usposobljenosti (v nadaljnjem besedilu: spričevalo). Razviti bi morale potrebno elektronsko platformo ter pri tem upoštevati analizo Komisije o stroških in koristih, vključno z možnostjo razširitve omrežja EU za vozniška dovoljenja iz Direktive 2006/126/ES. To bo poleg drugih koristi državam članicam omogočilo lahek dostop do informacij o opravljenih usposabljanjih, ki niso označena na vozniskem dovoljenju voznika. Pomembno je, da si države članice in Komisija prizadevajo za nadaljnji razvoj te funkcije, s ciljem dostopa do teh informacij v realnem času med cestnim preverjanjem.
- (11) Ob upoštevanju razvoja na področju usposabljanja in izobraževanja ter za večji prispevek Direktive 2003/59/ES k varnosti v cestnem prometu in večjo ustreznost usposabljanja za voznike bi bilo treba na tečajih usposabljanja okrepiti vsebine, povezane z varnostjo v cestnem prometu, kot so prepoznavanje nevarnosti, zaščita ranljivih udeležencev v cestnem prometu, predvsem pešcev, kolesarjev in gibalno oviranih oseb, vožnja z nizko porabo goriva, vožnja v ekstremnih vremenskih razmerah in prevoz neobičajnih tovorov. V zvezi s tem bi se morali tečaji nanašati tudi na inteligentne prometne sisteme in bi se morali razvijati v koraku s tehnološkim razvojem.
- (12) Države članice bi morale imeti na voljo jasno možnost, da izboljšajo in posodobijo prakse usposabljanja z uporabo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT), kot sta e-učenje in kombinirano učenje, pri delu usposabljanja, pri čemer hkrati zagotovijo kakovost usposabljanja. Pri izboljševanju in posodabljanju praks usposabljanja z uporabo orodij IKT je treba upoštevati dejstvo, da ta orodja niso ustrezna za nekatera usposabljanja, za katera je potreben bolj praktičen pristop, na primer montaža snežnih verig, pritrditev tovora ali drugi elementi usposabljanja, kjer je praktični del pomemben. Praktično usposabljanje lahko zajema vožnjo, ni pa nujno. Velik del usposabljanja, zahtevanega na podlagi te direktive, bi bilo treba izvajati v odobrenem centru za usposabljanje.
- (13) Za zagotovitev skladnosti med različnimi oblikami usposabljanja, ki se zahteva na podlagi prava Unije, bi morale države članice imeti možnost, da kombinirajo različne vrste ustreznega usposabljanja, morale bi na primer imeti možnost, da usposabljanje glede prevoza nevarnega blaga, ozaveščanja o invalidnosti ali prevoza živali, kombinirajo z usposabljanjem iz Direktive 2003/59/ES.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniskih dovoljenjih (UL L 403, 30.12.2006, str. 18).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (ULL 102, 11.4.2006, str. 1).

- (14) Da različne prakse v državah članicah ne bi ovirale medsebojnega priznavanja in omejevale pravic voznikov do opravljanja rednega usposabljanja v državi članici, v kateri delajo, bi bilo treba od organov držav članic zahtevati, da v primeru, ko opravljenega izobraževanja ni mogoče zabeležiti v vozniškem dovoljenju, izdajo izkaznico o vozniških kvalifikacijah v standardno predvidenem formatu, s katero bo zagotovljeno medsebojno priznavanje za vsakega voznika, ki izpolnjuje zahteve iz Direktive 2003/59/ES.
- (15) Uporaba potrdil za voznike iz tretjih držav kot dokaz o izpolnjevanju zahtev glede usposabljanja bi lahko pomenila oviro za voznike, kadar prevoznik vrne potrdilo organom, ki so ga izdali, zlasti če se želijo ti vozniki zaposliti v drugi državi članici. Da bi se izognili primerom, ko morajo vozniki v takšnih okoliščinah ponavljati usposabljanje ob začetku nove zaposlitve, bi bilo treba države članice spodbujati, da sodelujejo in izmenjavajo informacije o vozniških kvalifikacijah.
- (16) Da bi omogočili nemoten prehod, bi morali veljavna potrdila za voznike in veljavne izkaznice o vozniških kvalifikacijah, ki so bile izdane v skladu s pravili pred začetkom uporabe določb, spremenjenih s to direktivo, priznavati za obdobje do izteka njihove veljavnosti. Te spremembe ne razveljavljajo opravljenega usposabljanja ali vozniških dovoljenj, ki potrjujejo takšna usposabljanja, pred uporabo sprememb.
- (17) Za zagotovitev pravne jasnosti in usklajenih zahtev glede najnižje starosti za namene, določene v Direktivi 2003/59/ES, bi bilo treba v Direktivi 2006/126/ES določiti jasno odstopanje, da se lahko vozniška dovoljenja izdajo pri najnižjih starostih iz Direktive 2003/59/ES. To pojasnilo se nanaša na splošno najnižjo starost voznikov določenih kategorij vozil, ki imajo spričevalo, in ne zadeva obstoječih možnosti za znižanje takšnih zahtev glede najnižje starosti ali za določitev izjem od teh zahtev.
- (18) Spremembe Direktive 2006/126/ES bi morale biti omejene na tiste, ki so neposredno povezane z revizijo Direktive 2003/59/ES in ki lajšajo uporabo vozil na alternativna goriva. Zaželeno je temeljitejša analiza izvajanja in uporabe Direktive 2006/126/ES, vključno z razmejitvijo med določenimi kategorijami vozil, ki bi jo bilo treba vključiti v vsak prihodnji pregled izvajanja Direktive 2006/126/ES.
- (19) Države članice bi morale dobiti možnost, da z olajševanjem uporabe vozil na alternativna goriva prispevajo k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in izboljšanju kakovosti zraka tako, da na svojem ozemlju imetnikom z vozniškim dovoljenjem za kategorijo B dovolijo, da vozijo določene tipe vozil na alternativna goriva, katerih največja dovoljena masa je večja od 3 500 kg, a ne presega 4 250 kg. Ta možnost preseči 3 500 kg bi morala biti pogojena s tem, da je vzrok za dodatno dovoljeno maso vozila izključno povečana masa, ki je rezultat alternativnih pogonskih sistemov, in bi morala spoštovati omejitve in pogoje, namenjene izogibanju negativnim posledicam za varnost v cestnem prometu.
- (20) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšati standard EU na področju temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi čezmejne narave cestnega prometa in čezmejne narave vprašanj, ki naj bi jih ta direktiva obravnavala, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (21) Direktivi 2003/59/ES in 2006/126/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2003/59/ES se spremeni:

- (1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za vožnjo, ki jo opravljajo:

- (a) državljani držav članic in

(b) državljani tretjih držav, ki so zaposleni pri podjetju s sedežem v državi članici ali pa zanj delajo,

v nadaljnjem besedilu „vozniki“, ki opravljajo cestne prevoze znotraj Unije po javnih cestah in pri tem uporabljajo:

- vozila, za katera se zahteva voziško dovoljenje kategorije C1, C1 + E, C ali C + E, kakor so opredeljene v Direktivi 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali voziško dovoljenje, priznано kot enakovredno,
- vozila, za katera se zahteva voziško dovoljenje kategorije D1, D1 + E, D ali D + E, kakor so opredeljene v Direktivi 2006/126/ES, ali voziško dovoljenje, priznано kot enakovredno.

Za namene te direktive se sklicevanja na kategorije voziških dovoljenj z znakom plus (+) berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

(*) Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voziških dovoljenjih (UL L 403, 30.12.2006, str. 18).“;

(2) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Izjeme

1. Ta direktiva se ne uporablja za voznike:

- (a) vozil, katerih največja dovoljena hitrost ne presega 45 km/h;
- (b) vozil, ki jih uporabljajo ali nadzorujejo oborožene sile, civilna zaščita, gasilci, sile, pristojne za ohranjanje javnega reda in miru, ter vozil, ki opravljajo nujne reševalne prevoze, kadar se prevoz opravlja zaradi nalog, dodeljenih tem službam;
- (c) vozil, ki opravljajo cestne preizkuse za namene tehničnega razvoja, popravila ali vzdrževanja, ali voznike novih ali predelanih vozil, ki še niso dana v promet;
- (d) vozil brez potnikov, za katere je potrebno voziško dovoljenje kategorije D ali D1 in ki jih vozijo vzdrževalci v vzdrževalni center ali iz njega, ki se nahaja blizu najbližje vzdrževalne baze, ki jo uporablja cestni prevoznik, pod pogojem, da vožnja ni glavna dejavnost voznika tega vozila;
- (e) vozil, ki se uporabljajo v nujnih primerih ali so namenjena za reševalne akcije, vključno z vozili, uporabljenimi pri nekomercialnem prevozu humanitarne pomoči;
- (f) vozil, ki jih na voziških tečajih uporabljajo vse osebe, ki želijo pridobiti voziško dovoljenje ali spričevalo o strokovni usposobljenosti (v nadaljnjem besedilu: spričevalo), kakor določata člen 6 in člen 8(1), če se ne uporabljajo za komercialni prevoz blaga in potnikov;
- (g) vozil, ki se uporabljajo za nekomercialni prevoz potnikov ali blaga;
- (h) vozil, ki prevažajo material, opremo ali stroje, ki jih vozniki uporabljajo pri svojem delu, če vožnja teh vozil ni glavna dejavnost voznikov.

V zvezi s točko (f) tega odstavka se ta direktiva ne uporablja za osebe, ki želijo pridobiti voziško dovoljenje ali spričevalo v skladu s členom 6 in členom 8(1), če te osebe opravljajo dodatno voziško usposabljanje med učenjem na delovnem mestu in te osebe spremlja druga oseba, ki ima spričevalo, ali učitelj vožnje za kategorijo vozila, ki se uporablja v namen, določen v navedeni točki.

2. Ta direktiva se ne uporablja, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) vozniki vozil delujejo na podeželju za dobavo voznikovemu lastnemu podjetju;
- (b) vozniki ne ponujajo prevoznih storitev ter
- (c) država članica meni, da gre za občasen prevoz, ki ne vpliva na varnost v cestnem prometu.

3. Ta direktiva se ne uporablja za voznike vozil, ki jih uporabljajo ali najemajo brez voznika poljedelska, vrtnarska, gozdarska, živalorejska ali ribiška podjetja za prevažanje blaga v okviru lastne podjetniške dejavnosti, razen če je vožnja del voznikove glavne dejavnosti ali presega razdaljo, določeno v nacionalnem pravu, od sedeža podjetja, ki ima vozilo v lasti, ga najema ali daje v zakup.“;

(3) člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Redno usposabljanje

Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala omogoča, da posodobijo znanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu, zdravju in varnosti pri delu ter zmanjšanju vpliva vožnje na okolje.

To usposabljanje organizira odobreni center za usposabljanje v skladu z oddelkom 5 Priloge I. Usposabljanje je sestavljeno iz predavanj v učilnici, praktičnega usposabljanja in, če je voljo, usposabljanja z orodji informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) ali na najnaprednejših simulatorjih. Če se voznik zaposli pri drugem podjetju, je treba upoštevati že opravljeno redno usposabljanje.

Redno usposabljanje je sestavljeno tako, da širi in osvežuje nekatere vsebine iz oddelka 1 Priloge I. Zajema raznovrstne vsebine in vedno vključuje vsaj eno vsebino, povezano z varnostjo v cestnem prometu. Pri vsebinah usposabljanja se upošteva razvoj ustrezne zakonodaje in tehnologije ter, kolikor je to mogoče, posebne potrebe voznika glede usposabljanja.“;

(4) v členu 9 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Vozniki iz točke (a) člena 1 te direktive pridobijo temeljne kvalifikacije iz člena 5 te direktive v državi članici, v kateri običajno bivajo, kot je opredeljeno v členu 12 Direktive 2006/126/ES.“;

(5) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Koda Unije

1. Na podlagi spričevala, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, in spričevala, ki potrjuje redno usposabljanje, pristojni organi držav članic ob upoštevanju določb člena 5(2) in (3) te direktive ter člena 8 te direktive usklajeno kodo Unije ,95‘, določeno v Prilogi I k Direktivi 2006/126/ES, navedejo ob ustreznih kategorijah dovoljenj:

— na vozniskem dovoljenju ali

— na izkaznici o vozniskih kvalifikacijah, sestavljeni v skladu z vzorcem, prikazanim v Prilogi II k tej direktivi.

Če pristojni organi države članice, v kateri je bilo pridobljeno spričevalo, ne morejo navesti kode Unije na vozniskem dovoljenju, vozniku izdajo izkaznico o vozniskih kvalifikacijah.

Izkaznica o vozniskih kvalifikacijah, ki jo izda država članica, se medsebojno prizna. Pri izdaji izkaznice pristojni organi držav članic preverijo veljavnost vozniskega dovoljenja za zadevno kategorijo vozila.

2. Voznik iz točke (b) člena 1, ki vozi vozila za cestni prevoz blaga, lahko tudi s potrdilom za voznike, določenim z Uredbo (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (*), dokaže, da ima kvalifikacije in opravljeno usposabljanje, določene s to direktivo, če potrdilo vključuje kodo Unije ,95‘. Za namene te direktive država članica izdajateljica kodo Unije ,95‘ navede v polju za opombe potrdila, če zadevni voznik izpolnjuje zahteve glede kvalifikacij in zahteve glede usposabljanja iz te direktive.

3. Potrdila za voznike, ki nimajo kode Unije ,95‘ in so izdana pred 23. majem 2020 v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1072/2009, in zlasti odstavkom 7 navedenega člena, se za namene potrditve skladnosti z zahtevami glede usposabljanja iz te direktive sprejmejo kot dokaz o kvalifikacijah do izteka njihove veljavnosti.

(*) Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L 300, 14.11.2009, str. 72).“;

(6) vstavi se naslednji člen:

„Člen 10a

Omrežje za izvrševanje

1. Države članice si za namene izvrševanja izmenjujejo informacije o izdanih in preklicanih spričevalih. V ta namen države članice v sodelovanju s Komisijo razvijejo elektronsko omrežje ali delajo na razširitvi obstoječega omrežja ob upoštevanju ocene Komisije glede stroškovno najučinkovitejše rešitve.
2. Omrežje lahko vsebuje informacije iz spričeval in informacije o upravnih postopkih, povezanih s spričevali.
3. Države članice zagotovijo, da se obdelava osebnih podatkov izvaja samo za namene preverjanja skladnosti s to direktivo, zlasti kar zadeva zahteve glede usposabljanja iz te direktive, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
4. Dostop do omrežja je zaščiten. Države članice lahko omogočijo dostop samo pristojnim organom, odgovornim za izvajanje te direktive in nadzor skladnosti z njo.

(*) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).“;

(7) prilogi I in II se spremenita v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Direktiva 2006/126/ES se spremeni:

(1) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 4 se spremeni:

(i) v točki (e) se tretja alineja nadomesti z naslednjim:

„— najnižja starost za kategoriji C1 in C1E je 18 let;“;

(ii) v točki (g) se druga alineja nadomesti z naslednjim:

„— najnižja starost za kategoriji C in CE je 21 let;“;

(iii) v točki (i) se druga alineja nadomesti z naslednjim:

„— najnižja starost za kategoriji D1 in D1E je 21 let;“;

(iv) v točki (k) se druga alineja nadomesti z naslednjim:

„— najnižja starost za kategoriji D in DE je 24 let;“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„7. Z odstopanjem od najnižjih starosti iz točk (g), (i) in (k) odstavka 4 tega člena je najnižja starost za izdajo vozniškega dovoljenja kategorij C in CE, D1 in D1E, ter D in DE najnižja starost, določena za vožnjo takih vozil za imetnike spričeval iz člena 5(2), prvega odstavka člena 5(3)(a)(i), prvega odstavka člena 5(3)(a)(ii) ali točke (b) člena 5(3) Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Kadar država članica v skladu z drugim odstavkom člena 5(3)(a)(i) ali drugim odstavkom člena 5(3)(a)(ii) Direktive 2003/59/ES na svojem ozemlju dovoli vožnjo pri nižji starosti, je vozniško dovoljenje veljavno le na ozemlju države članice, ki je dovoljenje izdala, dokler imetnik dovoljenja ne doseže ustrezne najnižje starosti iz prvega pododstavka tega odstavka in pridobi spričevalo.

(*) Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).“;

(2) v členu 6(4) se doda naslednja točka:

„(c) vozil na alternativna goriva iz člena 2 Direktive Sveta 96/53/ES (*) z največjo dovoljeno maso nad 3 500 kg, ki pa ne presega 4 250 kg, za prevoz blaga brez priklopnega vozila, ki jih vozijo imetniki z vozniškim dovoljenjem za kategorijo B, ki jim je bilo le-to izdano vsaj dve leti pred tem, pod pogojem, da masa presega 3 500 kg izključno zaradi povečane mase alternativnega pogonskega sistema v primerjavi s pogonskim sistemom običajnega vozila enakih dimenzij, opremljenega z običajnim motorjem z notranjim izgorevanjem s prisilnim ali kompresijskim vžigom, in pod pogojem, da se prostor za tovor v istem vozilu ne poveča.

(*) Direktiva Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu (UL L 235, 17.9.1996, str. 59).“;

(3) člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Medsebojna pomoč

1. Države članice si med seboj pomagajo pri izvajanju te direktive ter si izmenjujejo informacije o dovoljenjih, ki so jih izdale, zamenjale, nadomestile, podaljšale ali razveljavile. Države članice od njegove vzpostavitve dalje uporabljajo omrežje EU za vozniška dovoljenja.

2. Omrežje se lahko uporablja tudi za izmenjavo informacij pri preverbah v skladu z zakonodajo Unije.

3. Države članice zagotovijo, da se obdelava osebnih podatkov iz te direktive opravi samo za namene izvajanja te direktive ter direktiv 2003/59/ES in (EU) 2015/413 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Vsaka obdelava osebnih podatkov v okviru te direktive mora biti v skladu z uredbama (EU) 2016/679 (**) in (ES) št. 45/2001 (***) Evropskega parlamenta in Sveta.

4. Dostop do omrežja je zaščiten. Države članice lahko omogočijo dostop samo pristojnim organom, odgovornim za izvajanje te direktive ter direktiv 2003/59/ES in (EU) 2015/413 in za nadzor skladnosti z navedenimi direktivami.

(*) Direktiva (EU) 2015/413 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o lažji čezmejni izmenjavi informacij o prometnih prekrških, povezanih z varnostjo v cestnem prometu (UL L 68, 13.3.2015, str. 9).

(**) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(***) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).“

Člen 3

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 23. maja 2020, z izjemo zakonov, uredb in upravnih določb, potrebnih za uskladitev s točko 6 člena 1 te direktive, ki jih uveljavijo do 23. maja 2021. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 18. aprila 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

PRILOGA

Prilogi k Direktivi 2003/59/ES se spremenita:

(1) Priloga I se spremeni:

(a) oddelek 1 se spremeni:

(i) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Minimalna stopnja kvalifikacij je primerljiva vsaj z ravno 2 evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje, kot je določeno v Prilogi II k Priporočilu Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 (*).

(*) Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje (UL C 111, 6.5.2008, str. 1).“;

(ii) točka 1.2 se nadomesti z naslednjim:

„1.2 Cilj: poznavanje tehničnih lastnosti in delovanja varnostnih mehanizmov, da se lahko nadzoruje vozilo, zmanjša obraba in preprečijo motnje v delovanju:

omejitve pri uporabi zavor in retarderja, kombinirana uporaba zavor in retarderja, učinkovitejša izraba razmerja med hitrostjo in prestavo, izraba inercije vozila, načini upočasnitve in zaviranja po klancu navzdol, ukrepanje pri okvari, uporaba elektronskih in mehanskih naprav, kot so elektronski nadzor stabilnosti, napredni sistemi za zaviranje v sili, protiblokirni zavorni sistem, sistemi za preprečevanje zdrsa pogonskih koles, sistemi za spremljanje lokacije vozila ter druge naprave za pomoč vozniku ali avtomatizacijske naprave, odobrene za uporabo.“;

(iii) točka 1.3 se nadomesti z naslednjim:

„1.3 Cilj: sposobnost optimizacije porabe goriva:

optimizacija porabe goriva z uporabo znanja iz točk 1.1 in 1.2, pomembnost predvidevanja prometnega toka, ustrezna razdalja do drugih vozil in izkoriščanje vztrajnostnega momenta vozila, enakomerna hitrost, umirjen način vožnje in ustrezen tlak v pnevmatikah, kot tudi poznavanje inteligentnih prometnih sistemov, ki omogočajo učinkovitejšo vožnjo in boljše načrtovanje poti.“;

(iv) pred naslovom „Dovoljenja C, C + E, C1, C1 + E“ se vstavi naslednja točka:

„1.3a Cilj: zmožnost predvideti in oceniti tveganja v prometu ter se jim prilagoditi:

ozaveščenost o različnih pogojih na cesti ter različnih prometnih in vremenskih razmerah ter prilagajanje tem pogojem oziroma razmeram, predvidevanje dogodkov, ki se bodo odvili; razumevanje, kako pripraviti in načrtovati potovanje v neobičajnih vremenskih razmerah; poznavanje uporabe ustrezne varnostne opreme in zmožnost oceniti, kdaj je treba potovanje odložiti ali odpovedati zaradi skrajnih vremenskih razmer; prilagajanje tveganjem v prometu, vključno z nevarnim ravnanjem v prometu ali nezbrano vožnjo (zaradi uporabe elektronskih naprav, prehranjevanja, pitja itd.); prepoznavanje nevarnih situacij in sposobnost soočiti se s stresom v takih situacijah, zlasti v zvezi z velikostjo in težo vozil ter ranljivimi udeleženci v cestnem prometu, kot so pešci, kolesarji in motorna dvokolesna vozila, ter prilagajanje tem situacijam;

prepoznavanje možnih nevarnih situacij ter ustrezno predvidevanje, kdaj lahko te potencialno nevarne situacije pripeljejo do situacij, ko je nesreča neizbežna, ter izbira in izvajanje ukrepov, ki povečajo varnost do te mere, da se je nesreči, če pride do te nevarne situacije, še vedno mogoče izogniti.“;

(v) točka 1.4 se nadomesti z naslednjim:

„1.4 Cilj: sposobnost nalaganja vozila z upoštevanjem varnostnih predpisov in pravilne uporabe vozila:

sile, ki vplivajo na vozila med vožnjo, uporaba prestavnega razmerja menjalnika glede na tovor vozila in lastnosti ceste, uporaba sistemov samodejnega menjalnika, izračun koristnega tovora vozila ali sestave, izračun skupne prostornine, porazdelitev tovora, posledice prenatovorjenja osi, stabilnost vozila in težišče, vrste embalaže in palet;

glavne kategorije blaga, ki ga je treba zaščititi, tehnike pritrdjevanja in privezovanja, uporaba zaščitnih jermenov, uporaba vpenjalnih pripomočkov, uporaba pretovornih naprav, in pritrditev in odstranitev ponjav.“;

(vi) točka 1.5 se nadomesti z naslednjim:

„1.5 Cilj: sposobnost zagotavljanja udobja in varnosti potnikov:

prilagajanje vzdolžnega in bočnega gibanja, upoštevanje prometnih soudeležencev, položaj na cesti, gladko zaviranje, dinamika tresljajev, uporaba posebnih infrastruktur (javne površine, rezervirani vozní pasí), reševanje nasprotij med varno vožnjo in drugimi vlogami voznika, interakcija s potniki, posebne značilnosti nekaterih skupin potnikov (invalidi, otroci).“;

(vii) točka 1.6 se nadomesti z naslednjim:

„1.6 Cilj: sposobnost nalaganja vozila z upoštevanjem varnostnih predpisov in pravilne uporabe vozila:

sile, ki vplivajo na vozila med vožnjo, uporaba prestavnega razmerja menjalnika glede na tovor vozila in lastnosti ceste, uporaba sistemov samodejnega menjalnika, izračun koristnega tovora vozila ali sestave, porazdelitev tovora, posledice prenatovorjenja osi, stabilnost vozila in težišče.“;

(viii) točka 2.1 se nadomesti z naslednjim:

„2.1 Cilj: poznavanje socialnega okolja cestnega prometa in predpisov, ki ga urejajo:

najdaljša neprekinjena vožnja, ki velja za prometno panogo; načela, uporaba in posledice uredb (ES) št. 561/2006 (*) in (EU) št. 165/2014 (**) Evropskega parlamenta in Sveta; sankcije za neuporabo, napačno uporabo ali ponarejanje tahografa; poznavanje socialnega okolja cestnega prometa: pravice in dolžnosti voznikov glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja.

(*) Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L 102, 11.4.2006, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 165/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o tahografih v cestnem prometu, razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL L 60, 28.2.2014, str. 1).“;

(ix) točka 2.2 se nadomesti z naslednjim:

„2.2 Cilj: poznavanje predpisov o prevozu blaga:

operativne licence, dokumentacija, ki mora biti prisotna v vozilu, prepovedi vožnje na posameznih cestnih odsekih, pristojbine za uporabo cest, obveznosti na podlagi standardnih pogodb za prevoz blaga, priprava dokumentov, ki sestavljajo pogodbo za prevoz, mednarodna prometna dovoljenja, obveznosti na podlagi Konvencije o pogodbi za mednarodni cestni tovorni promet, priprava mednarodnega tovarnega lista, prehod meja, tovarni posredniki, posebni dokumenti, ki spremljajo blago.“;

(x) točka 3.7 se nadomesti z naslednjim:

„3.7 Cilj: poznavanje ekonomskega okolja cestnega prevoza blaga in tržne ureditve:

cestni promet glede na druge načine prevoza (konkurenca, nakladalci), različne dejavnosti v cestnem prometu (prevoz za najem ali plačilo, prevoz za lastne potrebe, pomožne prevozne dejavnosti) organizacija glavnih tipov prevoznih podjetij in pomožnih prevoznih dejavnosti, različne prevozne specializacije (cisterne, prevoz pri določeni temperaturi, nevarno blago, prevoz živali itd.), spremembe v panogi (razvejanje storitev, oprtni promet, podizvajanje itd.).“;

(xi) točka 3.8 se nadomesti z naslednjim:

„3.8 Cilj: poznavanje ekonomskega okolja prevoza potnikov po cesti in tržne ureditve:

prevoz potnikov po cesti glede na druge načine prevoza potnikov (železnica, osebni avto), različne dejavnosti v zvezi s cestnim prevozom potnikov, ozaveščanje o invalidnosti, prehod meja (mednarodni prevoz), organizacija glavnih tipov podjetij za prevoz potnikov po cesti.“;

(b) oddelek 2 se spremeni:

(i) točka 2.1 se nadomesti z naslednjim:

„2.1 Način, ki vključuje obiskovanje tečaja in preizkus

Temeljne kvalifikacije morajo obsegati poučevanje vseh vsebin s seznama iz oddelka 1. Pouk za temeljne kvalifikacije mora obsegati 280 ur.

Vsak kandidat za voznika mora opraviti vsaj 20 ur individualne vožnje z vozilom zadevne kategorije, ki izpolnjuje vsaj zahteve za testna vozila, kakor so določene z Direktivo 2006/126/ES.

Pri individualni vožnji mora kandidata za voznika spremljati inštruktor, zaposlen pri odobrenem centru za usposabljanje. Vsak kandidat za voznika sme voziti največ osem ur od 20 ur individualne vožnje na posebnem terenu ali na zmogljivem simulatorju, da se oceni usposobljenost za racionalno vožnjo, ki temelji na varnostnih predpisih, zlasti v zvezi z obvladovanjem vozila ob različnih pogojih na cesti in spremembami teh glede na različne vremenske razmere in čas dneva ali noči ter sposobnostjo optimizacije porabe goriva.

Države članice lahko dovolijo, da odobreni centri za usposabljanje del usposabljanja izvajajo z uporabo IKT, kot je e-učenje, pri čemer se zagotovi ohranitev visoke kakovosti in učinkovitosti usposabljanja in izberejo področja, kjer se lahko ta orodja IKT najbolj učinkovito uporabijo. Države članice zlasti zahtevajo zanesljivo identifikacijo uporabnikov in ustrezen nadzor. Države članice lahko kot del usposabljanja upoštevajo posebno usposabljanje, ki se zahteva v skladu z drugo zakonodajo Unije. To med drugim vključuje usposabljanje, ki se v skladu z Direktivo 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) zahteva za prevoz nevarnega blaga, usposabljanje glede ozaveščanja o invalidnosti v skladu z Uredbo (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**) ter usposabljanje o prevozu živali v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1/2005 (***).

Za voznike iz člena 5(5) morajo temeljne kvalifikacije obsegati 70 ur, vključno s petimi urami individualne vožnje.

Ob koncu usposabljanja pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, pripravijo vozniku pisni ali ustni preizkus. Preizkus mora obsegati najmanj eno vprašanje o vsakem cilju, navedenem na seznamu vsebin v oddelku 1.

(*) Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

(**) Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 55, 28.2.2011, str. 1).

(***) Uredba Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) št. 1255/97 (UL L 3, 5.1.2005, str. 1).“;

(ii) v točki 2.2(b) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vozilo, ki se uporablja za praktično vožnjo, mora izpolnjevati vsaj zahteve za testna vozila, določene v Direktivi 2006/126/ES.“;

(c) oddelka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„Oddelek 3: Pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij, predvideno v členu 3(2)

Pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij mora obsegati poučevanje vseh vsebin s seznama iz oddelka 1. Trajati mora 140 ur.

Vsak kandidat za voznika mora opraviti vsaj 10 ur individualne vožnje z vozilom zadevne kategorije, ki izpolnjuje vsaj zahteve za testna vozila, določene v Direktivi 2006/126/ES.

Pri individualni vožnji mora kandidata za voznika spremljati inštruktor, zaposlen pri odobrenem centru za usposabljanje. Vsak kandidat za voznika sme voziti največ štiri ure od 10 ur individualne vožnje na posebnem terenu ali na zmogljivem simulatorju, da se oceni usposobljenost za racionalno vožnjo, ki temelji na varnostnih

predpisih, zlasti v zvezi z obvladovanjem vozila ob različnih pogojih na cesti in spremembami teh pogojev na cesti glede na različne vremenske razmere in čas dneva ali noči ter sposobnostjo optimizacije porabe goriva.

Določbe četrtega odstavka točke 2.1 se uporabljajo tudi za pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij.

Za voznike iz člena 5(5) mora pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij obsegati 35 ur, vključno z dvema urama in pol individualne vožnje.

Ob koncu usposabljanja pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, pripravijo vozniku pisni ali ustni preizkus. Preizkus mora obsegati najmanj eno vprašanje o vsakem cilju, navedenem na seznamu vsebin v oddelku 1.

Oddelek 4: Obvezno redno usposabljanje, predvideno v točki (b) člena 3(1)

Tečaje obveznega rednega usposabljanja mora organizirati odobreni center za usposabljanje. Trajati morajo 35 ur vsakih pet let, vsakič najmanj sedem ur skupaj, ki pa so lahko razdeljene na dva zaporedna dneva. Pri e-učenju odobreni center za usposabljanje zagotovi ohranjanje ustreznih kakovosti usposabljanja, vključno z izbiro področja, kjer se lahko orodja IKT najbolj učinkovito uporabijo. Države članice zlasti zahtevajo zanesljivo identifikacijo uporabnikov in ustrezen nadzor. Usposabljanje v obliki e-učenja ne sme trajati dlje od 12 ur. Vsaj eden od tečajev usposabljanja pokriva vsebino, povezano z varnostjo v cestnem prometu. Pri vsebini usposabljanja se upoštevajo potrebe po usposabljanju v zvezi s prevozi, ki jih voznik izvaja, ter zadevnim pravnim in tehnološkim razvojem, upoštevati pa bi bilo treba, kolikor je mogoče, tudi potrebe posameznega voznika glede usposabljanja. V predpisanih 35 urah bi morale biti obravnavane številne različne vsebine, vključno s ponovitvijo usposabljanja, kadar se izkaže, da voznik potrebuje posebno popravno izobraževanje.

Države članice lahko razmislijo o možnosti, da se lahko opravljeno posebno izobraževanje, ki se zahteva v skladu z drugo zakonodajo Unije, šteje za največ enega od predpisanih sedemurnih tečajev. To med drugim vključuje usposabljanje, ki se v skladu z Direktivo 2008/68/ES zahteva za prevoz nevarnega blaga, usposabljanje o prevozu živali v skladu z Uredbo (ES) št. 1/2005 in usposabljanje glede ozaveščanja o invalidnosti v zvezi s prevozom potnikov v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 181/2011. Vendar pa lahko države članice določijo, da opravljeno posebno usposabljanje iz Direktive 2008/68/ES za prevoz nevarnega blaga šteje za dva sedemurna tečaja, pod pogojem, da je to edino dodatno usposabljanje, ki se upošteva kot del rednega usposabljanja.“;

(2) Priloga II se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„DOLOČBE ZA VZOREC EVROPSKE UNIJE ZA IZKAZNICO O VOZNIŠKIH KVALIFIKACIJAH“;

(b) oddelek 2 se spremeni:

(i) stran 1 izkaznice o voznških kvalifikacijah:

— v točki (d) se točka 9 nadomesti z naslednjim:

„9. kategorije vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;“;

— v točki (e) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„naslov ‚vzorec Evropske unije‘ v jeziku ali jezikih države članice, ki je izkaznico izdala, in rubrika ‚izkaznica o voznških kvalifikacijah‘ v drugih uradnih jezikih Unije, natisnjena z modro barvo, tako da sestavlja ozadje izkaznice;“;

(ii) na strani 2 izkaznice o voznških kvalifikacijah se v točki (a) točki 9 in 10 nadomestita z naslednjim:

„9. kategorije vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;

10. usklajeno kodo Unije ‚95‘, določeno v Prilogi I k Direktivi 2006/126/ES;“;

(c) oddelek 4 se spremeni:

(i) naslov se nadomesti z naslednjim:

„VZOREC EVROPSKE UNIJE ZA IZKAZNICO O VOZNIŠKIH KVALIFIKACIJAH“;

(ii) na strani 2 vzorca se pod številko 10 „koda Skupnosti“ nadomesti s „koda Unije“;

(d) doda se naslednji oddelek:

„5. Prehodne določbe

Izkaznice o voznih kvalifikacijah, izdane pred 23. majem 2020, veljajo do izteka njihove veljavnosti.“;

(3) Doda se naslednja priloga:

„PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA ZA SKLICEVANJA NA NEKATERE KATEGORIJE VOZNIŠKIH DOVOLJENJ

sklicevanje v tej direktivi	sklicevanje v Direktivi 2006/126/ES
C + E	CE
C1 + E	C1E
D + E	DE
D1 + E	D1E“.

SKLEPI

SKLEP (EU) 2018/646 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 18. aprila 2018

o skupnem okviru za zagotavljanje boljših storitev za znanja in spretnosti ter kvalifikacije (Europass) in razveljavitvi Odločbe št. 2241/2004/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 165 in 166 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ko posamezniki iščejo zaposlitev ali se odločajo o učenju, študiju ali delu, potrebujejo dostop do informacij in orientacije o tem, katere možnosti so na voljo, kako oceniti svoja znanja in spretnosti ter na kakšen način predstaviti informacije o svojih znanjih in spretnostih ter kvalifikacijah.
- (2) Razlike med opredelitvami, formati dokumentov, jeziki ter metodami ocenjevanja in vrednotenja pomenijo precejšen izziv za posameznike, delodajalce, pristojne organe in telesa. Ti izzivi se pojavljajo predvsem pri gibanju posameznikov med državami, vključno s tretjimi državami, pa tudi pri iskanju nove zaposlitve ali vključitvi v učenje in načrtovanju poklicne poti. Za reševanje teh izzivov so pomembne jasne in široko razširjene informacije, skupno razumevanje ter boljša preglednost znanj in spretnosti ter kvalifikacij.
- (3) Komisija z novim programom znanj in spretnosti za Evropo, ki ga je sprejela 10. junija 2016, vabi države članice, socialne partnerje, industrijo in druge deležnike k sodelovanju pri desetih ukrepih za izboljšanje kakovosti in pomena pridobivanja znanj in spretnosti, da bi bile te vidnejše in primerljivejše, ter za izboljšanje zbiranja podatkov o znanjih in spretnostih, zlasti informacij za boljše odločanje o poklicni poti. Pregled okvira Europass je predlagala kot enega od desetih ukrepov, s katerimi bi uspešno dosegli in podprli te cilje.
- (4) Okvir za reševanje izzivov, povezanih z iskanjem zaposlitve, vključitvijo v učenje in načrtovanjem poklicne poti, je bil vzpostavljen z Odločbo št. 2241/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Cilj navedene odločbe je bil doseči večjo preglednost kvalifikacij in usposobljenosti z oblikovanjem mape dokumentov, imenovane „Europass“, ki jo lahko posamezniki uporabljajo prostovoljno. S to odločbo so bili za izvajanje okvira Europass vzpostavljeni tudi nacionalni organi, znani kot nacionalni centri Europass.
- (5) Za uresničitev glavnega cilja okvira Europass je poudarek na orodjih za dokumentiranje znanj in spretnosti ter kvalifikacij. Uporaba teh orodij se je zdaj prek medmrežnega informacijskega sistema Europass močno razširila.

⁽¹⁾ UL C 173, 31.5.2017, str. 45.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. marca 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 12. aprila 2018.

⁽³⁾ Odločba št. 2241/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o enotnem okviru Skupnosti za preglednost kvalifikacij in usposobljenosti (Europass) (UL L 390, 31.12.2004, str. 6).

- (6) Nacionalni centri Europass podpirajo uporabnike ter spodbujajo dokumentiranje znanj in spretnosti ter kvalifikacij. Mreža Euroguidance, ki spodbuja evropsko razsežnost pri orientiranju ter zagotavlja visokokakovostne informacije o vseživljenjski orientaciji in nadnacionalni mobilnosti v učne namene, je prav tako prispevala k razvoju zagotavljanja informacij v zvezi z orodji Unije za znanja in spretnosti ter kvalifikacije. Nacionalne koordinacijske točke evropskega ogrodja kvalifikacij podpirajo nacionalne organe pri povezovanju nacionalnih ogrodij ali sistemov kvalifikacij z evropskim ogrodjem kvalifikacij (EOK) ter se osredotočajo na to, da bi to ogrodje približali posameznikom in organizacijam. Zagotoviti bi bilo treba podporo za širšo koordinacijo navedenih nacionalnih storitev, da bi povečali njihov učinek in hkrati upoštevali raznolikost nacionalnih sistemov.
- (7) Komisija je v svojem poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 19. decembra 2013 o oceni Europassa navedla, da je naloga nacionalnih centrov Europass glede ozaveščanja o Europassu in zagotavljanja potrebnih informacij zainteresiranim stranem zadovoljiv model za izvajanje Europassa. Vendar je nadalje navedla, da večina orodij okvira Europass še vedno ni dosegla vseh potencialnih uporabnikov in da je imela v smislu geografske pokritosti in starostnih skupin neenakomeren doseg ter da bi z boljšo koordinacijo in povezovanjem storitev za podpiranje orientacije in mobilnosti znotraj okvira Europass omogočili, da bi dosegli več potencialnih uporabnikov.
- (8) Izkušnje kažejo, da Europass uporabljajo digitalno dobro opismenjene družbene skupine, medtem ko prikrajšane skupine, kot so ljudje z nižjo izobrazbo, starejši ali dolgotrajno brezposelni, pogosto ne vedo za Europass in njegova orodja ter zato ne morejo izkoristiti njegovih ugodnosti.
- (9) Mapa Europass je eno izmed orodij in instrumentov, ki so bili za boljšo preglednost in razumevanje znanj in spretnosti ter kvalifikacij vzpostavljeni na ravni Unije.
- (10) Mapa Europass zajema pet predlog dokumentov. Predloga življenjepisa Europass je standardiziran obrazec, s katerim lahko posamezniki sestavijo svoj življenjepis. Odkar je bil leta 2004 vzpostavljen življenjepis Europass, je bilo na spletu ustvarjenih več kot 100 milijonov življenjepisov Europass. Dve predlogi prilog o kvalifikacijah, tj. priloga k diplomu Europass in priloga k spričevalu Europass, nudita informacije o vsebini in učnih izidih, povezanih s kvalifikacijo, ter o izobraževalnem sistemu države, ki kvalifikacijo izda. Jezikovna izkaznica Europass se uporablja za opisovanje znanja jezikov. Predloga za mobilnost Europass opisuje znanja in spretnosti, pridobljene v tujini z mobilnostjo za učenje ali delo.
- (11) Priporočilo Sveta z dne 22. maja 2017 ⁽¹⁾ zagotavlja skupno referenčno ogrodje za pomoč posameznikom in organizacijam pri primerjavi različnih sistemov kvalifikacij in ravni kvalifikacij v teh sistemih.
- (12) Svet v priporočilu z dne 20. decembra 2012 ⁽²⁾ poziva države članice, naj do leta 2018 v skladu z nacionalnimi okoliščinami in posebnostmi ter po lastni presoji vzpostavijo ureditve za potrjevanje neformalnega in priložnostnega učenja, ki posameznikom omogoča, da se jim priznajo znanja, spretnosti in kompetence, ki so jih pridobili v okviru neformalnega in priložnostnega učenja, ter da pridobijo polno oziroma po potrebi delno kvalifikacijo.
- (13) Resolucija Sveta z dne 28. maja 2004 o krepitvi politik, sistemov in praks na področju vseživljenjske orientacije določa temeljne cilje politike vseživljenjske orientacije za vse državljane Unije. V resoluciji Sveta z dne 21. novembra 2008 ⁽³⁾ je poudarjen pomen orientiranja za vseživljenjsko učenje.
- (14) Portal o možnostih izobraževanja in kvalifikacijah v Evropi omogoča dostop do informacij o možnostih izobraževanja in kvalifikacijah, ki jih nudijo različni izobraževalni sistemi v Evropi, ter o primerjavi nacionalnih ogrodij kvalifikacij na podlagi EOK.
- (15) Evropska panorama znanj in spretnosti nudi informacije o znanjih in spretnostih za različne poklice in posamezne sektorje, vključno s ponudbo in povpraševanjem na nacionalni ravni.

⁽¹⁾ Priporočilo Sveta z dne 22. maja 2017 o evropskem ogrodju kvalifikacij za vseživljenjsko učenje in razveljavitvi Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje (UL C 189, 15.6.2017, str. 15).

⁽²⁾ Priporočilo Sveta z dne 20. decembra 2012 o potrjevanju neformalnega in priložnostnega učenja (UL C 398, 22.12.2012, str. 1).

⁽³⁾ Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 21. novembra 2008 – „Boljše vključevanje vseživljenjske orientacije v strategije vseživljenjskega učenja“ (UL C 319, 13.12.2008, str. 4).

- (16) Analiza prostih delovnih mest in drugih trendov na trgu dela je uveljavljen način zbiranja podatkov o znanjih in spretnostih za razumevanje težav, kot so vrzeli v znanjih in spretnostih, pomanjkanje znanj in spretnosti ter neskladja med trgom dela in kvalifikacijami.
- (17) Komisija je v tesnem sodelovanju z državami članicami in deležniki razvila in redno posodablja večjezično Evropsko klasifikacijo spretnosti/kompetenc, kvalifikacij in poklicev (ESCO), katere namen je spodbujati preglednost znanj in spretnosti ter kvalifikacij za izobraževanje in usposabljanje, pa tudi za namene, povezane z delom. Po primernem testiranju in ob ustreznem upoštevanju stališča držav članic bi lahko Komisija ESCO uporabila v okviru Europassa; uporaba v državah članicah bi potekala na prostovoljni podlagi, potem ko bi jo te testirale in ocenile.
- (18) Evropska mreža služb za zaposlovanje (EURES), ki je bila vzpostavljena z Uredbo (EU) 2016/589 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, je sodelovalna mreža za izmenjavo informacij in lajšanje interakcij med iskalci zaposlitve in delodajalci. Zagotavlja brezplačno pomoč iskalcem zaposlitve, ki se želijo preseliti v drugo državo, ter pomoč delodajalcem, ki želijo zaposliti delavce iz drugih držav. S sinergijami in sodelovanjem med portaloma Europass in EURES bi lahko okrepili učinek obeh storitev.
- (19) Procesi na trgu dela, kot so objavljanje prostih delovnih mest, prijavljanje za zaposlitev, ocenjevanje znanj in spretnosti ter zaposlovanje, vse pogosteje potekajo prek spletnih orodij, ki uporabljajo družbene medije, velepodatke in druge tehnologije. Izbor kandidatov poteka z orodji in postopki, ki iščejo informacije o znanjih in spretnostih ter kvalifikacijah, pridobljenih v formalnih, neformalnih in priložnostnih okoljih.
- (20) Formalno, neformalno in priložnostno učenje trenutno poteka tudi v novih oblikah in okoljih, nudijo pa ga različni ponudniki, zlasti z uporabo digitalnih tehnologij in platform, učenja na daljavo, e-učenja, medsebojnega učenja, množičnih odprtih spletnih tečajev in prosto dostopnih izobraževalnih virov. Poleg tega se znanja in spretnosti, izkušnje in učni dosežki priznavajo v različnih oblikah, na primer z digitalnimi odprtimi značkami. Digitalne tehnologije se uporabljajo tudi za znanja in spretnosti, pridobljene z neformalnim učenjem, kot sta mladinsko delo in prostovoljstvo.
- (21) Za namene tega sklepa se znanja in spretnosti razumejo v širšem smislu in zajemajo to, kar nekdo ve, razume in zna narediti. Nanašajo se na različne vrste učnih izidov, vključno z znanjem in kompetencami ter sposobnostjo uporabe znanja in strokovnega znanja za izvedbo nalog in reševanje problemov. Poleg priznanega pomena poklicnih znanj in spretnosti se vse bolj priznavajo prečna znanja in spretnosti in „mehke“ spretnosti, kot so kritično mišljenje, skupinsko delo, reševanje problemov in ustvarjalnost ter digitalne ali jezikovne spretnosti, ki so bistven pogoj za osebno in strokovno izpolnitev ter se lahko uporabijo na različnih področjih. Posamezniki bi lahko imeli korist od orodij in svetovanja o ocenjevanju in opisovanju teh ali drugih znanj in spretnosti.
- (22) Tradicionalno so posamezniki predstavili informacije o svojih pridobljenih znanjih in spretnostih ter kvalifikacijah v življenjepisu in z dokazili, kot so spričevala ali diplome. Zdaj pa so na voljo nova orodja, ki lahko olajšajo predstavitev znanj in spretnosti ter kvalifikacij z uporabo različnih spletnih in digitalnih formatov. Ta nova orodja lahko tudi podpirajo posameznike pri samooceni njihovih znanj in spretnosti, pridobljenih v različnih okoljih.
- (23) Okvir Europass bi se moral odzivati na zdajšnje in prihodnje potrebe. Uporabniki potrebujejo orodja, da lahko dokumentirajo svoja znanja in spretnosti ter kvalifikacije. Poleg tega so lahko pri odločanju v zvezi z možnostmi za zaposlitev in izobraževanje koristna orodja za oceno znanj in spretnosti ter samooceno znanj in spretnosti, pa tudi dostop do pomembnih informacij, vključno z informacijami o možnostmi za vrednotenje in orientacijo.
- (24) Orodja Unije za znanja in spretnosti ter kvalifikacije bi bilo treba prilagoditi spreminjajočim se praksam in tehnološkemu napredku, da bodo še naprej relevantni in koristni za uporabnike. To bi bilo med drugim treba doseči z ustvarjanjem inovativnih elementov, kot so interaktivna orodja, urejanje in oblikovanje dokumentov, z zagotovitvijo celovitejših, učinkovitejših in uspešnejših orodij in poenostavitvijo ter s povečano tehnično interoperabilnostjo in sinergijami med povezanimi orodji, tudi tistimi, ki jih razvijejo tretje osebe, pri čemer se upoštevajo posebne potrebe invalidov. Poleg tega bi se lahko za podpiranje potrjevanja digitalnih dokumentov o znanjih in kvalifikacijah uporabljali ukrepi avtentikacije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/589 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 2016 o evropski mreži služb za zaposlovanje (EURES), dostopu delavcev do storitev na področju mobilnosti in nadaljnjem povezovanju trgov dela ter o spremembi uredb (EU) št. 492/2011 in (EU) št. 1296/2013 (UL L 107, 22.4.2016, str. 1).

- (25) Okvir Europass, ki je bil vzpostavljen z Odločbo št. 2241/2004/ES, bi bilo zato treba nadomestiti z novim okvirom, ki bo omogočil odzivanje na spreminjajoče se potrebe.
- (26) Novi okvir Europass bi moral izpolniti potrebe in pričakovanja vseh posameznih končnih uporabnikov, kot so učenci, iskalci zaposlitve, vključno z brezposelnimi in delavci, pa tudi drugih upoštevni deležnikov, kot so delodajalci (zlasti v malih in srednjih podjetjih), gospodarske zbornice, organizacije civilne družbe, karierni svetovalci, zavodi za zaposlovanje, socialni partnerji, izvajalci izobraževanja in usposabljanja, mladinske organizacije, ponudniki mladinskega dela, pristojni nacionalni organi in oblikovalci politik. V njem bi bilo treba upoštevati tudi potrebe državljanov tretjih držav, ki prispejo v Unijo ali v njej prebivajo, da se podpre njihovo vključevanje.
- (27) Okvir Europass bi bilo treba razviti v zadostni meri, da bi se omogočil opis različnih oblik učenja ter znanj in spretnosti, zlasti tistih, ki se pridobijo v okviru neformalnega in priložnostnega učenja.
- (28) Pri tem bi bilo treba uporabiti pristop, ki je osredotočen na uporabnika, na podlagi povratnih informacij in zbiranja zahtev, vključno z anketami in testiranjem, pri tem pa pozornost nameniti posebnim sedanjim in prihodnjim potrebam ciljnih skupin Europassa. Značilnosti Europassa bi morale zlasti odražati zavezo držav članic in Unije, da bodo invalidom zagotovile enak dostop do trga dela ter informacijskih in komunikacijskih tehnologij in sistemov. Orodja Europass bi morala biti zaznavna, delujoča, razumljiva in robustnejša, s čimer bi bila dostopnejša za uporabnike, zlasti za invalide.
- (29) Posodobitve in spremembe okvira Europass bi morale potekati v sodelovanju z upoštevni deležniki, kot so zavodi za zaposlovanje, karierni svetovalci, izvajalci izobraževanja in usposabljanja in socialni partnerji, kot so sindikati in združenja delodajalcev, ob polnem spoštovanju potekajočega političnega sodelovanja, kot sta bolonjski proces in evropski visokošolski prostor. Za uspešen razvoj in izvajanje okvira Europass je nadvse pomembno konstruktivno sodelovanje med Komisijo, državami članicami in deležniki.
- (30) Za obdelavo osebnih podatkov, ki se shranijo in obdelajo v skladu s tem sklepom, bi se morali uporabljati ustrezno pravo Unije o varstvu osebnih podatkov in nacionalni izvedbeni ukrepi. Uporabniki bi morali imeti možnost, da omejijo dostop do svojih osebnih podatkov.
- (31) Sodelovanje v okviru bi moralo biti odprto za članice Evropskega gospodarskega prostora, ki niso članice Unije, pristopne države, države kandidatke in potencialne države kandidatke za pristop k Uniji, in sicer zaradi njihovega dolgotrajnega interesa in sodelovanja z Unijo na tem področju. Sodelovanje bi moralo biti v skladu z ustreznimi določbami v instrumentih, ki urejajo odnose med Unijo in temi državami. Informacije o znanjih in spretnostih ter kvalifikacijah, zagotovljene prek okvira Europass, pa ne bi smele izhajati samo iz sodelujočih držav, temveč iz širšega nabora držav in izobraževalnih sistemov ter bi morale odražati migracijske tokove iz drugih delov in v druge dele sveta.
- (32) Komisija bi morala zagotoviti dosledno izvajanje in spremljanje tega sklepa prek svetovalne skupine za Europass, ki jo sestavljajo predstavniki držav članic in upoštevni deležnikov. Svetovalna skupina bi morala po potrebi v sodelovanju z drugimi skupinami zlasti pripraviti strateški pristop k izvajanju in prihodnjem razvoju Europassa ter svetovati o razvoju spletnih orodij, vključno prek testiranja, in o informacijah, pridobljenih prek spletne platforme Europass.
- (33) Sofinanciranje za izvajanje tega sklepa se med drugim zagotovi iz programa Unije „Erasmus+“, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Odbor, ustanovljen z navedeno uredbo, sodeluje pri strateških razpravah glede napredka pri izvajanju Europassa in glede prihodnjega razvoja.
- (34) Ker cilja tega sklepa, in sicer vzpostavitve celovitega in interoperabilnega okvira orodij in informacij, zlasti za nadnacionalne namene zaposlitvene in učne mobilnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi učinkov ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa „Erasmus+“, program Unije za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport, ter o razveljavitvi sklepov št. 1719/2006/ES, 1720/2006/ES in 1298/2008/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 50).

- (35) Načeloma bi morale biti obveznosti ter upravna in finančna bremena, ki jih imajo države članice, uravnotežene z vidika stroškov in koristi.
- (36) Dejavnosti, ki se bodo izvajale v okviru tega sklepa, bi se morale opreti na strokovno znanje agencij Unije na njihovem področju pristojnosti, zlasti Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja.
- (37) Odločbo št. 2241/2004/ES bi bilo zato treba razveljaviti brez poseganja v veljavnost ali status že izdanih dokumentov Europass. Vse uveljavljene predloge za dokumente Europass bi morali ohraniti v novem okviru do takrat, ko bodo v skladu s tem sklepom narejene potrebne spremembe ali posodobitve. Da bi zagotovili nemoten prehod na spletno platformo Europass, bi moral medmrežni sistem Europass, vzpostavljen z Odločbo št. 2241/2004/ES, še naprej delovati, dokler ne bo vzpostavljena in začela delovati Europass spletna platforma –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta sklep vzpostavlja evropski okvir, ki podpira preglednost in razumevanje znanj in spretnosti ter kvalifikacij, pridobljenih v formalnih, neformalnih in priložnostnih okoljih, vključno s praktičnimi izkušnjami, mobilnostjo in prostovoljstvom (v nadaljnjem besedilu: Europass).
2. Europass sestavljajo spletna orodja in ustrezne razpoložljive informacije, vključno z informacijami za podporo evropski razsežnosti pri orientiranju, ki se zagotavljajo prek spletne platforme in jih podpirajo nacionalne službe, katerih namen je uporabnikom pomagati, da bolje sporočajo in predstavljajo svoja znanja in spretnosti ter kvalifikacije ter da kvalifikacije primerjajo med seboj.
3. Europass je namenjen:
 - (a) posameznim končnim uporabnikom, kot so učenci, iskalci zaposlitve, delavci in prostovoljci, ter
 - (b) upoštevni deležnikom, kot so izvajalci izobraževanja in usposabljanja, izvajalci svetovanja, delodajalci, javni zavodi za zaposlovanje, socialni partnerji, ponudniki mladinskega dela, mladinske organizacije in oblikovalci politike.
4. Uporaba Europassa je prostovoljna in ne nalaga nobenih obveznosti niti ne dodeljuje nobenih pravic razen tistih, ki so določene v tem sklepu.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „priloga k spričevalu“ pomeni dokument, priložen spričevalu poklicnega izobraževanja in usposabljanja ali poklicnemu spričevalu, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa, da tretjim osebam – zlasti v drugi državi – olajša razumevanje učnih izidov imetnika kvalifikacije ter narave, ravni, okvira, vsebine in statusa končanega izobraževanja in usposabljanja ter pridobljenih znanj in spretnosti;
- (b) „priloga k diplomu“ pomeni dokument, priložen visokošolski diplomu, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa, da tretjim osebam – zlasti v drugi državi – olajša razumevanje učnih izidov imetnika kvalifikacije ter narave, ravni, okvira, vsebine in statusa končanega izobraževanja in usposabljanja ter pridobljenih znanj in spretnosti;
- (c) „priloge Europass“ pomeni sklop dokumentov, kot so priloge k diplomu in priloge k spričevalu, ki jih izdajo pristojni organi ali telesa;
- (d) „orientiranje“ pomeni neprekinjen proces, ki posameznikom omogoča, da s pomočjo niza individualnih in kolektivnih dejavnosti opredelijo svoje sposobnosti, znanja in spretnosti ter interese, sprejemajo odločitve o izobrazbi, usposabljanju in poklicu ter upravljajo svojo individualno življenjsko pot na področju učenja, dela in v drugih okoljih, v katerih se te sposobnosti, znanja in spretnosti pridobivajo ali uporabljajo;
- (e) „evropska razsežnost pri orientiranju“ pomeni sodelovanje in podporo na ravni Unije za krepitev politik, sistemov in praks za orientiranje v Uniji;
- (f) „kvalifikacija“ pomeni uradni rezultat postopka ocenjevanja in vrednotenja, ki se pridobi, ko pristojni organ ali telo določi, da je posameznik dosegel učne izide glede na dane standarde;

- (g) „ocenjevanje znanj in spretnosti“ pomeni postopek ali metodo, ki se uporablja za ocenjevanje, merjenje in morebitno opisovanje znanj in spretnosti posameznikov, pridobljenih v formalnih, neformalnih ali priložnostnih okoljih, s samoocenjevanjem ali ocenjevanjem, ki ga potrdi tretja stran, ali z obojim;
- (h) „samoocenjevanje znanj in spretnosti“ pomeni proces, ko posameznik pri sistematičnem razmisleku o svojem znanju in spretnostih upošteva uveljavljen opis znanj in spretnosti;
- (i) „zbiranje podatkov o znanju in spretnostih“ pomeni razpoložljive kvantitativne ali kvalitativne analize zbranih podatkov o znanjih in spretnostih iz obstoječih virov v zvezi s trgov delu in ustreznih učnih možnosti v sistemu izobraževanja in usposabljanja, ki lahko pripomorejo k orientiranju in svetovanju, postopkom zaposlovanja ter izbiri izobraževanja, usposabljanja in poklicnih poti;
- (j) „avtentikacijske storitve“ pomeni tehnične procese, kot so elektronski podpisi in avtentikacija spletišč, ki uporabnikom omogočajo, da preverijo informacije, na primer o svoji identiteti, prek Europassa;
- (k) „tehnična interoperabilnost“ pomeni zmožnost vzajemnega delovanja sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije, da se omogoči izmenjava informacij, pridobljenih na podlagi dogovora vseh strani in lastnikov informacij;
- (l) „vrednotenje“ pomeni postopek, v katerem pristojni organ ali telo potrdi, da je posameznik glede na določene standarde dosegel učne izide, vključno s tistimi, ki jih je pridobil v neformalnih in priložnostnih učnih okoljih, ter ki vsebuje štiri različne faze, in sicer opredelitev, dokumentiranje, ocenjevanje in certifikacijo rezultatov ocenjevanja v obliki polne kvalifikacije, kreditnih točk ali delne kvalifikacije, po potrebi in v skladu z nacionalnimi okoliščinami;
- (m) „odprti standardi“ pomeni tehnične standarde, oblikovane v procesu sodelovanja, ki jih za prosto uporabo objavi katera od zainteresiranih strani;
- (n) „spletna platforma“ pomeni spletno aplikacijo, ki zagotavlja informacije in orodja za končne uporabnike in jim omogoča, da na spletu opravijo specifične naloge;
- (o) „osebni podatki“ pomeni kakršne koli informacije, ki se nanašajo na določeno ali določljivo fizično osebo.

Člen 3

Spletna platforma

1. Europass prek spletne platforme zagotavlja spletna orodja za:
 - (a) dokumentiranje in opisovanje osebnih podatkov v različnih oblikah, vključno s predlogami življenjepisa;
 - (b) dokumentiranje in opisovanje znanj in spretnosti ter kvalifikacij, pridobljenih z delovnimi in učnimi izkušnjami, vključno z mobilnostjo in prostovoljstvom;
 - (c) ocenjevanje znanj in spretnosti ter samoocenjevanje znanj in spretnosti;
 - (d) dokumentiranje učnih izidov kvalifikacij, vključno s predlogami priloge Europass iz člena 5.

Uporaba orodij Europass za ocenjevanje znanj in spretnosti in samoocenjevanje znanj in spretnosti iz točke (c) ne vodi neposredno do uradnega priznanja ali izdaje kvalifikacij.

2. Spletna platforma Europass zagotavlja razpoložljive informacije ali povezave do razpoložljivih informacij o naslednjih temah:
 - (a) možnostih izobraževanja;
 - (b) kvalifikacijah in ogrodbah ali sistemih kvalifikacij;
 - (c) možnostih za vrednotenje neformalnega in priložnostnega učenja;
 - (d) praksah priznavanja in relevantni zakonodaji v različnih državah, vključno s tretjimi državami;
 - (e) službah, ki ponujajo orientacijo za čezmejno učno mobilnost in načrtovanje poklicne poti;

- (f) zbiranje podatkov o znanjih in spretnostih v okviru ustreznih dejavnosti in agencij na ravni Unije po področjih pristojnosti;
- (g) informacije o znanjih in spretnostih ter kvalifikacijah, ki bi ustrezale posebnim potrebam državljanov tretjih držav, ki zakonito prispejo v Unijo ali v njej prebivajo, da se podpre njihovo vključevanje.

Člen 4

Glavna načela in značilnosti

1. Spletna platforma Europass in spletna orodja, vključno z njihovo vsebino in funkcionalnostjo, so uporabniku prijazni in varni ter so brezplačno na voljo vsem uporabnikom.
2. Spletna platforma Europass in spletna orodja, vključno z njihovo vsebino in funkcionalnostjo, so dostopni za invalide, v skladu z zahtevami glede dostopnosti iz ustreznega prava Unije.
3. Spletna orodja Europass uporabljajo odprte standarde, ki morajo biti brezplačno dostopni, da jih lahko države članice in drugi deležniki prostovoljno uporabljajo.
4. Spletna orodja Europass se v informacijah o kvalifikacijah, opisih nacionalnih sistemov izobraževanja in usposabljanja in drugih zadevnih temah sklicujejo na EOK, po potrebi in v skladu z nacionalnimi okoliščinami.
5. Spletna platforma Europass lahko vključuje možnost za uporabnike, da shranjujejo osebne podatke, kot je osebni profil. Za obdelavo teh osebnih podatkov se uporablja pravo Unije o varstvu podatkov. Uporabniki lahko izbirajo med več možnostmi omejitve dostopa do svojih podatkov ali nekaterih opisnih spremenljivk.
6. Europass podpira avtentikacijske storitve za vse digitalne dokumente ali predstavitve informacij o znanjih in spretnostih ter kvalifikacijah.
7. Spletna orodja Europass so na voljo v uradnih jezikih institucij Unije.
8. Spletna orodja Europass podpirajo in zagotavljajo tehnično interoperabilnost in sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti in storitvami, ki so na voljo na ravni Unije in, če je primerno, nacionalni ravni.

Člen 5

Priloge Europass

1. Priloge Europass izdajajo pristojni organi ali telesa v skladu s predlogami. Da se zagotovita lažje razumevanje in popolnost informacij, je treba zlasti upoštevati vrstni red rubrik v predlogah.
2. Predloge iz odstavka 1 oblikuje in po potrebi pregleda Komisija, ki pri tem tesno sodeluje in se posvetuje z državami članicami in drugimi deležniki, kot sta Svet Evrope in Organizacija OZN za izobraževanje, znanost in kulturo, da se zagotovita ustreznost in uporabnost prilog.
3. Priloge Europass se izdajo brezplačno in, kjer je mogoče, v elektronski obliki. Priloge Europass se izdajo v nacionalnem jeziku in po možnosti v še enem evropskem jeziku.
4. Priloge Europass ne nadomestijo izvirnih diplom ali spričeval in iz njih ne izhaja formalno priznanje izvirnih diplom ali spričeval s strani pristojnih organov ali teles drugih držav.

Člen 6

Naloge Komisije

1. Komisija upravlja spletno platformo Europass. V zvezi s tem Komisija:
 - (a) zagotavlja razpoložljivost in visoko kakovost informacij na ravni Unije ali povezave do teh razpoložljivih informacij, kot je določeno v členu 3(2);
 - (b) razvije, testira in po potrebi posodobi spletno platformo Europass, vključno z odprtimi standardi, v skladu s potrebami uporabnikov in tehnološkim napredkom ter spremembami na trgu dela in v ponudbi izobraževanja in usposabljanja;

- (c) sprti dopolnjuje in po potrebi vključuje najnovejši tehnološki razvoj, ki lahko izboljša dostopnost Europassa za starejše in invalide;
 - (d) zagotavlja, da razvoj ali posodabljanje spletne platforme Europass, vključno z odprtimi standardi, podpirata doslednost informacij in izkazujeta jasno dodano vrednost;
 - (e) zagotavlja, da so vsa spletna orodja, zlasti orodja za ocenjevanje in samoocenjevanje, v celoti preskušena in da je njihova kakovost zagotovljena; in
 - (f) v skladu s potrebami uporabnikov zagotavlja kakovost in spremlja učinkovitost spletne platforme Europass, vključno s spletnimi orodji.
2. Komisija zagotavlja učinkovito izvajanje tega sklepa. V zvezi s tem Komisija:
- (a) zagotavlja dejavno sodelovanje in udeležbo držav članic pri strateškem načrtovanju, vključno z določitvijo in usmerjanjem strateških ciljev, zagotavljanju kakovosti in financiranju, in ustrezno upošteva njihova stališča;
 - (b) zagotavlja dejavno sodelovanje in udeležbo držav članic pri razvoju, testiranju, posodabljanju in ocenjevanju spletne platforme Europass, vključno z odprtimi standardi, in ustrezno upošteva njihova stališča;
 - (c) zagotavlja, da so na ravni Unije upošteveni deležniki vključeni v izvajanje in ocenjevanje tega sklepa;
 - (d) organizira učne dejavnosti in izmenjavo najboljših praks med državami članicami ter, kjer je primerno, omogoča medsebojno strokovno svetovanje na zahtevo držav članic; in
 - (e) zagotavlja, da se na ravni Unije izvaja učinkovito spodbujanje, orientiranje in informiranje, da se dosežejo upošteveni uporabniki in deležniki, vključno z invalidi;

Člen 7

Naloge držav članic

1. Vsaka država članica je odgovorna za izvajanje tega sklepa na nacionalni ravni prek ustreznih nacionalnih služb in brez poseganja v nacionalne ureditve glede izvajanja in organizacije. V zvezi s tem države članice:
- (a) koordinirajo dejavnosti v zvezi z izvajanjem spletnih orodij;
 - (b) spodbujajo uporabo in krepijo ozaveščenost in prepoznavnost Europassa;
 - (c) promovirajo in zagotavljajo informacije o službah, ki ponujajo orientacijo glede čezmejne učne mobilnosti in načrtovanja poklicne poti, vključno, če je potrebno, z individualnimi storitvami orientiranja;
 - (d) dajejo na voljo informacije o učnih priložnostih, kvalifikacijah in praksah priznavanja na spletni platformi Europass, vključno prek povezav do ustreznih nacionalnih spletišč;
 - (e) v dejavnosti, ki so v njihovi pristojnosti, vključujejo deležnike iz vseh upoštevanih sektorjev in spodbujajo sodelovanje med javnimi in zasebnimi deležniki.
2. Zagotavljanje informacij spletni platformi Europass na podlagi člena 3(2) državam članicam ne nalaga dodatnih obveznosti.

Člen 8

Obdelava in varstvo podatkov

Ukrepi iz tega sklepa se izvajajo v skladu s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

Člen 9**Spremljanje in ocena**

1. Komisija poroča o napredku in pričakovanem razvoju dogodkov po sprejetju tega sklepa, kot je ustrezno, v okviru ustreznih politik na področju izobraževanja, usposabljanja in zaposlovanja.
2. Komisija do 23. maja 2023 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ocenjevalno poročilo o izvajanju in učinku tega sklepa.
3. Ocenjevanje izvede neodvisni organ na podlagi kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov, ki jih oblikuje Komisija ob posvetovanju z državami članicami.

Člen 10**Sodelujoče države**

1. Sodelovanje v dejavnostih iz tega sklepa je odprto za države Evropskega gospodarskega prostora, ki niso članice EU, v skladu s pogoji, določenimi v Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru.
2. Sodelovanje je odprto tudi za pristopne države, države kandidatke in potencialne države kandidatke za pristop k Uniji v skladu s sporazumi, ki so jih sklenile z Unijo.

Člen 11**Finančne določbe**

Izvajanje tega sklepa na nacionalni ravni se sofinancira s programi Unije. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

Člen 12**Razveljavitev in prehodne določbe**

1. Odločba št. 2241/2004/ES se razveljavi.
2. Internetni informacijski sistem Europass, vzpostavljen z Odločbo št. 2241/2004/ES, deluje naprej, dokler ne bo vzpostavljena in začela delovati spletna platforma Europass, vzpostavljena s tem sklepom.

Člen 13**Začetek veljavnosti**

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Strasbourg, 18. aprila 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL